

Пам'ятайте
про
Україну!СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКСВОБОДА
UKRAINIAN DAILYРедкація: Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 286. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 28-го ГРУДНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 28, 1977 No. 286. VOL. LXXXIV.

Помер Михайло Гентош, союзний
піонер та голова Округу УНС

Магоні Сіті, Па. — В неділю, 25-го грудня, помер у місцевому шпиталі на 86-му році життя, після важкої недуги, Михайло Гентош, заслужений піонер УНС-оюзу в Пенсильванії, голова Округу УНС-оюзу Твердо-го Вугілля протягом 25 років та секретар 305-го Відділу УНС-оюзу в Магоні Сіті протягом 40 років. Осиротів дружину Агнес, доньки Єлисавету та Сузанну з чоловіками, синів Михайла, Василя і Йосипа з дружинами та Івана і Данила, як також 11 онуків та 6 правнуків.

Св. п. Михайло Гентош

Парастас за душу Покійного буде відправлений в середу, 28-го грудня в похоронному заведенні Трасковського при Сентер вулиці в Магоні Сіті. Похорон відбудеться в четвер, 29-го грудня, о год. 10-й ранком з цього ж похоронного заведення до української католицької церкви св. Миколая в Магоні Сіті і на місцевий український католицький цвинтар.

Українсько-канадська тримовність
була предметом міжнародної
дискусії

Маммі Біч (Ф-а). — В дні 17-19 грудня ц. р. відбувся тут у готелі Карілон перший у ЗСА Міжнародний Конгресс фонетичних наук з участю понад 300 учасників із ЗСА, Канади, Японії, Німеччини, Франції, Англії й інших країн, включно з Замбією в Африці. З України ніяких делегатів не було, а українську науку в Вільному Світі заступає одним-одним проф. Яр. Рудницький з Канади, що виголосив доповідь про „Фонетичні аспекти тримовності“. Беручи до уваги сучасні міжмов-

ні взаємини в Канаді: акт офіційних мов із 1969 р., політику багатокультурності з 1971 р. й мовний закон 101 у Квебеку з 1977 р., виторкнувшись фактами з української мови в Канаді, як неофіційної „обласної“ мови. Актуальні теми викликали живу дискусію, в якій приймали участь делегати Канади, Америки, Західної Німеччини, Ісландії та інші. На закінчення вирішено відіти черговий Конгрес у Копенгагені, Данія в 1979 р.

Гарвардська україніка невпинно
росте і збагачується

(ГЕ-ФКУ). — Адвокати Давеніслави Кравців-Явони в С. Ореанді, Н. Дж., заявили 27 липня 1977 року, що бібліотека її родичів, покійного Богдана й Неомілі Кравцевих, є подарунком для Гарвардського університету. Ця одна з найкращих збірок української пригоди для наукових дослідів була складована незвичайною, працьовитою людиною, обдарованою багатами талантами. Десять тисяч томова бібліотека Кравцевих перебувала збіркою серійних публікацій, довідковими виданнями й текстами XIX століття. Бібліотеку перетранспортовано до Кембриджу 12 листопада 1977 року і вона стала складовою частиною постійно зростаючого відділу української в системі бібліотек Гарвардського університету. Їм'я ред. Богдана Кравцева вписане в історію розбудови Гарвардської української і буде пов'язано збережене в пошани та вдячності.

Від п. Святослава Сайченка одержано 63 примірники цінних видань, в тому серійну публікацію „Пролом“ (Нью-Йорк 1919-21). Д-р Вікентій Шандор з Патерсона, Н. Дж., визначний громадський і політичний діяч, подарував понад 500 книг, в тому ж „Нові Шляхи“, „Літературно-Науковий Вісник“ і „Українську Книжку“.

Збірку Ллі Чопека, яка складалася із 473 примірників, подарувала Гарварду д-р Анна Чопек з Бостону, доня покійного Ллі, відома діячка й неопитна прихильниця УНІУ.

Померла св. п. д-р Степанія
Коренець

Ньюарк. — Минулої п'ятниці, 23-го грудня, тут померла несподівано св. п. д-р Степанія Коренець, лікар-педіятр та заслужена громадська. Панакція була заповідана на вівторок, 27-го грудня, в год. 8-й вечора в похоронному заведенні Литвина і Литвина, а

похорон в середу, 28-го грудня, з церкви св. Івана Христителя в год. 9:30 перед полуднем і опісля на українському православному цвинтарі в Бавінд Брук. Осиротила сестер Анну та Марту Приймю з чоловіком Михайлом.

ПРАВА ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ МАЛИ СВОЇХ ОБОРОНЦІВ В БЕОГРАДІ

Американська і канадська делегації на Конференції в Београді належали до найбільш активних оборонців прав людини, встановлених Гельсінкським домовленням та безпощадно порушуваних сигнатором того домовлення, Совєтським Союзом. В цій акції американська і канадська делегації зокрема таврували порушення тих прав совєтськими режимниками в Україні. Ці справи були також предметом розмов під час зустрічі членів цих двох делегацій в Београді 24-го листопада ц. р., яку й утривалено на цій фотознімці, на якій стоять (зліва): посол Стенлі Гайдаш з Канади, голова американської делегації амбасадор Артур Голдберг, сенатор Павло Юзик з Канади, конгресменка Мілісент Фенвік (ЗСА), посол Білл Кларк з Канади та сенатор Роберт Долл з ЗСА.

ГЕНЕРАЛЬНА АСАМБЛЕЯ
ОН ПРИЙНЯЛА ДВОРІЧНИЙ
БЮДЖЕТ І ЗАКІНЧИЛА
СВОЇ НАРАДИ

Нью-Йорк. Об'єднані Нації. В середу, 21-го грудня ц. р. закінчилась XXXII сесія Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, яка тривала 13 тижнів. В кінцевих днях наради Генеральна Асамблея прийняла дворічний бюджет ОН у висоті 986 мільйонів доларів і 256 різних, часто дуже контроверсійних і не завжди корисних для світового миру резолюцій. Помімо того, Андрю Янг, амбасадор Зєднаних Штатів Америки до ОН, заявив, що XXXII сесія Генеральної Асамблеї треба вважати „дуже конструктивною“, а самий перебіг наради позитивним початком у розв'язці багатьох питань світового значення. Він відмітив, що багато членів цієї світової організації ще не були готові прийняти з відкритістю ініціативу єгипетського президента Анвар ель-Садата і полагати раз і назавжди справу замирення на Близькому Сході. „Виглядає, — заявив Янг, — що світ перейшов мимо Об'єднаних Націй“. Резолюція, яку прийняли ОН в справі Ізраїля, цілком не допомагає розв'язати близькосхідну проблему. „Заявив Янг. Хайм Герцог, амбасадор Ізраїля, відмітив з огірченням, що Генеральна Асамблея, приймаючи знову антиізраїльську резолюцію, допала оливи до вогню на Близькому Сході. Політичні спостерігачі вважають XXXII-гу сесію Генеральної Асамблеї за дуже спокійну, яка однак не зуміла полегшити багатьох питань з огляду на пануючий антагонізм між деякими делегаціями. Лазар Мойсов, представник Югославії, який був президентом Генеральної Асамблеї, підкреслює позитивний зворот у виступах численних делегатів і представників урядів, які за всяку ціну хотіли оминути конфронтації і ударів між собою. Цю спокійну атмосферу Мойсов приписує політичній філософії незалежних і не зв'язаних з жадними політичними і військовими блоками держав, які намагалися надати цій сесії поважного характеру. Мойсов буде також головою спеціальної сесії ОН в травні і червні наступного року, яка займатиметься розбросаним. В часі, коли вже більша частина делегатів були готові покидати залу наради, дійшло ще до удару між ізраїльською і сирійською делегаціями, а представник Сирії назвав систему в Ізраїлі „расистською“, яка існує завдяки допомозі іншим, зокрема ЗСА, які платять цьому режимові 2 мільярди доларів річно. Нарікали на бюджет також совети, які, як вистовлюються спостерігачі, найменше платять для вдержання ОН. Представники СССР пропонували скорочувати Агенцію ОН в Женеві й інших країнах, а тоді зменшались витрати Головної Квартири ОН. Бюджет був схвалений 119-ма голосами проти 6. Совєтський Союз і його сателіти, як і в минулих роках, протестували проти великого бюджету. ЗСА, які покривають 25 відсотків бюджету ОН і вкладають кожного року 100 мільйонів доларів, здержались цього року від голосування. Після заключного слова амбасадора ЗСА, на території якої приміщується Головна Квартира ОН, президент Генеральної Асамблеї закрав XXXII сесію ОН в середу, 21-го грудня 1977, в год. 6:37 вечора.

Телевізійні сітки переведуть
інтерв'ю з президентом Картером

Вашінгтон. — В середу, 28 грудня, тобто день перед початком поїздки президента Джиммі Картера до 6-ох країн світу, всі телевізійні сітки від 8-ої до 9-ої год. увечері передаватимуть інтерв'ю з Президентом, що його переводитимуть коментатори цих сіток.

Під час інтерв'ю президент Картер відповідатиме на запити з різних ділянок закордонної і внутрішньої політики ЗСА, але сподіваються, що найбільше запитань стосуватимуться самої поїздки Президента до Польщі, Ірану, Індії, Саудівської Аравії, Франції та Бельгії, як теж його поглядів щодо першого року його президентури.

Телевізійні сітки також планують передати пресову конференцію президента Картера з Варшави, яка має відбутися в п'ятницю, 30-го грудня, в 11-й год. рано, як також передавати деякі виступи Президента в інших країнах.

КРАМНИЧКА
УКРАЇНСЬКОГО
МУЗЕЮ В НЬЮ ЙОРКУ

Нью-Йорк. — Завідувачі крамнички, яка існує при Українському Музею США (203 2-га есенно), інформують, що крамничка відкрилася для відвідувачів три дні в тиждень: середу від 1-5 по полудні, в п'ятницю від 3-7 вечором і в суботу та неділю від 1-5 по полудні. Завдяки багатьом особам, крамничка переповнена різними рідзвиними речами — дрикарсами на ялинку, ручними виробами, біжутерією, книжками для старших і молоді тощо.

В БЕОГРАДІ ДОСЯГНУТО
КОМПРОМІСУ

Београд, Югославія. — Ройтер інформус, що не зважаючи на раніші конфронтації, які наступили між західними і східними делегаціями, головню за справи „3-го кошника“ Гельсінкських постанов, які тісно пов'язані з обороною прав людини, в Београді, на Європейській Конференції для справ миру і безпеки, дійшло в останньому часі до сякого-такого порозуміння між делегаціями. Ще кілька днів тому совєтські делегати і делегати сателітних країн домагалися, щоб Конференція перестала займатися правами людини і щоб перейшла до обговорення інших важливих справ. Захід, а в першу чергу Зєднані Штати Америки не погоджувалися з такою резолюцією, покладаючи на раніші постанови, що Конференція має проходити у повній свободі вислову і делегати можуть порушувати всі справи і коли хочуть. На підставі довших розмов між західними і східними делегаціями дійшло тепер до остаточного порозуміння, що Захід справи „3-го Кошика“ Гельсінкської угоди піднісатиме тільки на пленарних сесіях, а на спеціальних сесіях учасники Конференції будуть обговорювати інші важливі проблеми, головню розбросання, скорочення військових контингентів в Центральній Європі тощо. Совєтський Союз і дві інші комуністичні країни — Чехо-Словаччина і Східна Німеччина, які найбільш порушують права людини, ввесь час намагалися обмежувати дискусію на тему прав людини, а головню внесення на обговорення справи поведінки з політичними в'язнями. Голова американської делегації амбасадор Артур Голдберг заявив, що він вдовольнений з компромісу, що засадничою справою на цій Конференції була справа вільного вислову думки і вільної інтервенції у кожній справі. „Ми не хотіли зрезигнувати з цього нашого права, — заявив Голдберг, — і ніколи не зризигнуємо“. Конференція поклала вже 5 комісій, які працюватимуть над остаточним комунікатом Конференції. В п'ятницю, 23-го грудня делегати розіхалися на святі і слідує сесія в Београді розпочнеться 19-го січня 1978 року.

Американські закиди у справі
Щаранського совіти називають
вмішуванням в їхні внутрішні
справи

Москва. — Совєтське пресове агентство ТАСС розповсюдило в четвер, 22-го грудня ц. р., офіційний коментар Юрія Корнілова, у якому він з обуренням відкидає інтервенцію Адміністрації президента Картера у справі Анатолія Щаранського, відомого політичного в'язня, члена Групи наглядку за виконанням Гельсінкської угоди, який від березня 1977 р. перебуває в ув'язненні і згідно з совєтськими кримінальними законами мав, 9 місяців після арешту, стати перед судом за, як раніше писала совєтська преса, „зраду батьківщини, співпрацю з американською Центральною Розвідкою Агенцією і передавання матеріалів співробітникам амбасад ЗСА“. Юрій Корнілов каже, що американська турбота про долю Щаранського є „нічим іншим, як втручанням у внутрішні справи Совєтського Союзу підліцемерним претекстом оборони прав людини“. Коментар критично заяву Білого Дому, в якій вистовлюється стурбованість американського народу долею Щаранського, і твердить, що суд над Щаранським в ніякому випадку не може пошкодити дипломатичним чи іншим відносинам між СССР і ЗСА. В коментарі повторюється раніші закиди проти жидівського активіста,

УКРАЇНСЬКА І МОСКОВСЬКА
ГРУПИ ПРОГОЛОСИЛИ
СПІЛЬНУ ЗАЯВУ В СПРАВІ
РУДЕНКА І ТИХОГО

Вашінгтон (УІС „Смолоскип“). — Вашингтонський Комітет Гельсінкських Гарантій для України одержав для опублікування на Заході спільну Заяву Української і Московської Гельсінкських Груп та представників громадськості в зв'язку з засудом М. Руденка і О. Тихого. Заяву цю, яка має дату 30 червня — 2 липня 1977 р., підписали 6 членів Української Гельсінкської Групи, 5 членів — Московської і 23 представники громадськості, які підтримують її для солідарності. Нижче подасмо обширні уривки цієї Заяви, пропустивши загально відомі вже інформації про обставини суду над М. Руденком і О. Тихим. Повний текст цієї Заяви появиться у збірнику документів київської Української Гельсінкської Групи, яку готує до друку В-во „Смолоскип“ ім. В. Симоненка:

Суд над Руденком-Тихим: за спробу бути громадянином — 10 років тюрми, 10 років мук.

Олексю Тихого засудили за те, що його ім'я стоїть під меморандумами Української Групи, які говорять про намір захищати права людини. Саме це в країні Перемішого Соціалізму називається антирадянською-антидержавною діяльністю — особливо небезпечним державним злочином.

Миколі Руденкові, крім його правозахисної діяльності в якості керівника Української Групи, інкриминують також його дослідження „Економічний моноліт“, які критикують марксистську теорію долаткової вартості...

Засуджені М. Руденко і О. Тихий. Два інші члени Української Групи, М. Маринювич і М. Матусевич — в тюрмі, очікують того, що в Радянському Союзі називається судом. Інші члени цієї Групи — під загрозою. Два члени аналогічної Групи в Грузії, З. Гамсахурдіа і М. Костава — в тюрмі, очікують суду. Інші під загрозою арешту. Під загрозою члени Литовської Групи. З членами московської Групи Сприняння виконання Гельсінкських Угод в СРСР наміряються, виглядає, розправитися по-різному. В розпорядженні каральних органів є цілий арсенал обвинувачень — від порівняння до надзвичайно жорстоких. Визначення тієї чи іншої міри покарання викликані припущеннями зовсім далекими від законності...

Обвинувачення і покарання варіюються. Але цілком одна: витравити зі свідомості людей саму ідею свободи переконань, ідею прав людини. Витравити за допомогою судових і пропагандистських органів.

Повторяємо і пригадуємо:

Постала в травні 1976 р. за ініціативою Ю. Орлова й інших її учасників Група заявила про свій намір: сприяти додержанню — в СРСР — правам людини, які формально визнає СРСР в підписаних ним Гельсінкських Угодах, в ратифікованих Міжнародних Пактах і Деклараціях. Протягом 9 місяців, до арешту Ю. Орлова і після його арешту Група підготувала документи, які розкривають кричущі порушення людських прав в різних областях життя Радянської держави.

1. Потоптання права на свободу переконань, обмін інформацією й ідеями. В числі мір потоптання — кримінальні переслідування, які включають обвинувачення за наклепи на державний лад, за антирадянську пропаганду, а також за несповнені кримінальні злочини (хуліганство, крадіж, і т. д.).

2. Потоптання права на свободу виразництва. В числі мір потоптання, крім вказаних вище, особливо вирізняється позбавлення батьківських прав, відібрання дітей.

3. Потоптання права на свободу пересування, позбавлення права на еміграцію.

4. Нелюдські жорстокі умови побуту у виховно-трудових установах — тюрмах і таборах (колоніях); зокрема умови, в яких знаходяться в'язні совєти. Використовування примусово-рабської роботи, використання голоду й інших фізичних і моральних страждань.

5. Переслідування бувших політв'язнів: обмеження місця замешкання, дискримінація по відношенню до праці — фактична заборона на професію, адміністраційний нагляд міліції й ін.

В кожному документі (Закінчення на ст. 3-ій)

В СССР звільнено татарського
націоналіста Мустафу Джемілієва

Москва. — Ассосієйted Пресс інформус, покликаючись на дисидентські джерела, що з ув'язнення звільнено татарського націоналіста Мустафу Джемілієва, після двох і пів року перебування в концентраційних таборах Сибіру. Джемілієв був засуджений четвертий раз в 1976 році за нібито антисовєтську діяльність, а фактично за протести проти поганого трактування кримських татар, яких совєтська влада забороняє вертатися у свої рідні сторони. Як відомо, після закінчення Другої світової війни комуністичний диктатор Йосиф Сталін наказав висилити на Сибір понад 500,000 татар за згоду співпрацю з німцями в часі окупації. Звільнення 33-річного Джемілієва домагалися також татари на Заході, як також Леонід Плющ та багато інших совєтських дисидентів. В Совєтському Союзі головним оборонцем був ген. Петро Григоренко, який тепер перебуває на лікуванні в ЗСА.

Сенат закликає Кастра звільнити
3-ох політичних в'язнів

Вашінгтон. — Минулого четверга, 22-го грудня, 47 американських сенаторів підписали лист до кубинського комуністичного лідера Фіделя Кастра, в якому закликають його звільнити з тюрми 3-ох політичних в'язнів, стан здоров'я яких дуже поганий, підкреслюючи, що таке звільнення було б „гуманітарним актом“.

Сенатори закликали Кастра звільнити: Губерта Матоса, колишнього члена уряду Кастра, заарештованого в 1960-му році за те, що протестував проти збільшення комуністичних впливів в Кубі. Матос тепер майже сліпий, хворіє на боляки шлунка, як теж втратив волонію рукою; Анхеля Квадра, відомого поета, творця якого комуністичний режим вважає „підвиринним“; Арманда Вальєреса, маляра і поета, якого кубинський уряд заарештує до „дисидентів“. Квадра і Вальєрєс такі хворі, що вимагають наглого лікарського опіки — зазначили американські сенатори в листі до Кастра.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи є вони повними. Авторі, які хочуть, щоб їхні матеріали були опубліковані в повному обсязі, повинні надіслати оригінал і копію. Редакція не відповідає за втрачені оригінали. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗ 65% знижка. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Обіцянки і дійсність

На останньому, XXV з'їзді Комуністичної партії Советського Союзу і описана на пленумі, як також прийнятих нагодах, генеральний секретар ЦК КПСС, а тепер також голова Президії Верховної Ради СРСР Леонід І. Брежнев, підтримуючи старого графентного пропагандистського стилю, відмічав, що в новій 10-й п'ятирічці, яка кінчатиметься в 1980 році, десятки мільярдів рублів будуть призначені на підвищення життєвого рівня населення, на розширення житлового будівництва, охорону здоров'я, збільшення старечих пенсій і підвищення зарплати платі для робітників і селян-колгоспників. Учасники з'їзду й пізніших пленумів приймали слова Брежнева з великим ентузіазмом і, як писала тоді советська преса, „піднесени". На хвилину здавалося, що всі забували про советську дійсність і навіть старі ветерани, які переживали не одну советську економічну кризу і навіть штучний голод в 1932-33 роках не застоганувалися, що подібні обіцянки про підвищення життєвого рівня населення вже були роблені раніше, наприклад, на початку 9-ої, 8-ої і навіть 7-ї п'ятирічок, і всі вони закінчувалися фіаском, а заробітна плата робітників не досягала ніколи наміченого рівня.

В середу, 14-го грудня ц. р., комуно-москвинські верхови знову опублікували свій економічний план на 1978 рік, який передбачає зменшення продукції на усіх відтинках, включно з харчовою промисловістю, а Ніколай К. Байбаков, накреслюючи економічні плани Ради Міністрів перед депутатами Верховної Ради СРСР, які напевно будуть затверджені, бо це не було випадком, щоб якийсь план уряду Верховна Рада відкинула, як це буває у вільних державах, заявив, що советські громадяни знову ж таки муситимуть затиснути пояс, бо держава замість передбачуваних 224 „закупівлі" від колгоспів в 1977 році тільки 195 мільйонів зерна, а закуплена урядом СРСР пшениця у вільних країнах світу, враховуючи советські зобов'язання до сателітних країн і декількох держав Африки, не покриває харчової частин власного населення. В дуже промовистій формі писав свого часу про ці справи советський громадянин з Одеси Леонід М. Сірий, який, як ніхто раніше, з'ясував сучасне незвичайне становище советських робітників, й то тих, які вже з додатками на дітей заробляють 200-250 рублів. Що ж говорять про нижчу категорію робітників фабричних і колгоспних, платня яких не перевищує 100, а то й менше рублів.

Обмеження советської продукції відноситься також до нафтової, вугільної, газової, ба навіть тяжкої промисловості, що означає зменшення кількості робітників у галузі промисловості, але перекреснення їх на ніше платні роботи, зокрема на будови советського Далекого Сходу, а у випадку молоді, на будови Байкало-Амурської залізниці, далеко від родинних поселень. Смішно і глумливо звучать також обіцянки міністра фінансів в Раді Міністрів СРСР Василія Ф. Гарбузова про пересічні платні робітників, які зростуть в 1978 році аж на... 5 рублів в місяць і становитимуть 159, замість 155 в 1977 році.

Такі то рожеві советські обіцянки і така то чорна дійсність.

Оборонна вимога

Недавно Комісія Палати Репрезентатів для військових справ оприлюднила звіт, в якому твердить, що стратегічна атомовою сила ЗСА, в порівнянні зі силою Советського Союзу, так швидко слабне, що вже в 1980-му році Америка може не мати в своїх руках того „відстрашувального фактора", який запобіг би нуклеарному нападові з боку СРСР на американську територію. До того бо року Советський Союз, живуючи тільки 12 або максимум 60 відсотків своїх атомових ракет, матиме спроможність знищити 75 відсотків всіх ракет ЗСА, розміщених на американських суші. Значуючи, що Советський Союз постійно поліпшує акуратність своїх ракет, один член загальної конгресової Комісії, демократ Семюел Страттон із Нью Йорку, закликав американський уряд негайно поробити відповідні заходи, зокрема закликав розбудувати сітку пересувних ракет типу „М-Екс", які заступили б дотеперішні стратегічні ракети „Мінетмен".

Не зважаючи на те, що секретар оборони Гарольд Бровн вже кілька разів наголошував на потребі розбудови цих нових пересувних ракет, та порівняльно велика кількість законодавців і коментаторів з різних причин завалили проти розбудови цієї нової зброї.

Очевидно, що було б краще, якщо ЗСА не потребували б витратити великі суми на нову зброю та признавали б її фонди на шоденні потреби свого населення. Проте, з уваги на те, що, як казав звіт загальної Комісії Палати Репрезентатів, Советський Союз, хоч і переговорив зі ЗСА щодо нового договору відносно обмеження стратегічної атомової зброї, але в той самий час продовжує продукувати все нову і більш деструктивну офензивну зброю, Америка мусить реагувати, щоб не послабити власної оборонної спроможності, як теж спроможності цілого вільного світу.

Сітка пересувних ракет напевно скріпила б „відстрашувачу" силу американських збройних сил, тобто могла б переконатися Советський Союз, що краще не розпочинати нуклеарної війни з Америкою. Розбудова цієї зброї спричинилася б також до кінцевої модифікації стратегічних і оборонних планів ЗСА. Як казав кілька місяців тому відомий советолог професор Річард Пайпс, в той час, коли уряд ЗСА помилково базує свої військові плани на теорії, що в атомовій війні не буде переможців, бо, мовляв, обидві сторони знищать себе до такої міри, що будуть тільки переможені, то стратегія советських лідерів щодо нуклеарної зброї спрямована на перемогу Советського Союзу на випадок атомової війни, а не запобігання такій війні. Значить, коли Кремль весь час має за шіль виграти атомову війну, то Вашингтон досі розбудував свою військову силу, включно з нуклеарною зброєю, головним чином на те, щоб збільшити свій „відстрашувачий" потенціал.

Отже, розбудовою „пересувних" ракет до великої міри зменшила б і американська стратегія, поставивши собі за мету не тільки „відстрашування", але й перемогу на випадок, як це відстрашування перестало б ним бути. Тільки спроможність власної перемоги у війні оборонець може відстрашити агресора.

Марія Овчаренко

ЗАНЕДБАНА СПРАВА

У 1976 р. українські науковці й професійні установи та політичні організації у вільному світі відзначили сторіччя ганебного Емського указу, метою якого було цілковите знищення української мови. Ми прослухали ряд доповідей, прочитали ряд статей і резолюцій, в яких оправдано натовро-вано нечуваним в цивілізованому світі заходи насильного винищення багатовікової української мови. Ми гнівно заперечували проти новітньої русифікації, що в комуністичному жаргоні називається творенням одного „советського народу", засвідчуючи цим нашу солідарність з незломними борцями за наші національні ідеали. Усі ці протести й маніфестації в обороні рідної мови потрібні, гідні уваги й підтримки цілого громадянства, але їх цілеспрямованість здебільша політичного характеру і як такі, вони тільки ефемерні. Важливіше справи вимагає передовсім акції, яка принесла б тривалий вислід і показала б, що ми не обмежуємося тільки до словних протестів.

Треба признати, що наше громадянство в діспорі доводить національні традиції й докладає багато сил, щоб їх зберегти. Культурна народна пісня, народна мова, вишивки, писанки, кераміка тощо. Усі ці галузі нашого етнографічного мистецтва вітаються такою популярністю, що вони на час стали виявом нашої національної ідентичності. У їх збереженні й популяризації беруть участь широка кола нашої громади, головне наше патріотичне жіноцтво, а також і молодь. Цим, очевидно, треба радіти і побажати нашим культурним діячам якнайкращих успіхів і витривалості.

Але, якби це не виглядало парадоксально, в усій цій різноманітній діяльності, без сумніву, дуже похвальній і потрібній, найменше уваги присвячуємо найважливішому аспектові нашої культурної й національної окремішності — рідній мові. Не можна заперечити, що багато наших патріотичних родин, не зважаючи на великі труднощі, докладає багато зусиль, щоб зберегти рідну мову й передати її молодому поколінню, чи то говорять вдома виключно по-українськи, чи посилаючи дітей до шкіл українознавства.

Проте, мовна справа в нас не поставлена на рівні, на який могла б підняти її наша громада у вільному світі, не тільки тому, що хвиля асиміляційного процесу залишають глибокі прогалини, але в меншій мірі це й тому, що мовна політика нашої освіченої верстви не послідовна і в багатьох випадках навіть хаотична. Загал нашої інтелігенції з незрозумілою байдужістю ставиться до підвищення мовної куль-

тури, мовляв, ми ж уміємо говорити по-українськи, то й не диво, що люди, які говорять правильною літературною мовою, належать у нас до рідкості. Це відноситься не тільки до пересічного інтелігента, але, на жаль, і до т.зв. наших інтелектуалів, від яких можна б очікувати бездоганного володіння рідною мовою. Вистачить побувати на наукових засіданнях, чи нарадах, щоб переконатися, що відношення наших учених до питань рідної мови не більше, як індивідуальне. Це показують не тільки діалектні звички, принесені з родинних гнізд і з середовища найближчого довкілля, які відбиваються не тільки в добірї слів, але ще більше в наголосовій системності. Часто чуємо такі наголосові диалогіди, як купування, міркування, спростування і т.д., з наголосом у, тоді, коли наголос у цих віддіслених іменних купівень повинен бути на наголосі а: купування, міркування, спростування. Не менше мовних помилок можна знайти на сторінках нашої преси в відомлених громадських і, що гірше, навіть наукових установ. Так, напри., у статті одного із наших заслужених діячів читаємо: „В комісії могли працювати тільки три члени, а двоє були зайняті...". Або двоє українських учених читають доповіді: „Або в відомлених нашого престижного центру: „Серед студентів також чотирьох не-українського роду... Трьох згодованих студентів не могло взяти участь...". На конференції прийшло двадцять двох учасників... і т.д. Прикладів на помилково вживанні форм родового відмінка в підкреслених числівниках замість називного можна знайти безліч на сторінках газет, журналів і книжок. Ці напевно полігонізм так сильно вкорінилися в щоденній писемній мові, що мало хто відчуває їх неправильність.

Наведені приклади, очевидно, не вичерпують усієї проблематики занедбаності рідної мови, про яку так часто говоримо й пишемо. Упродовж десятиріч вона рясніє у нас усіма варіантами і чужомовними заміщеннями, і в останню мовну часі ця справа погіршується ще більше. Але в цьому не можна обвинувати загал нашого громадянства. Головна відповідальність за стан рідної мови в діспорі повинна бути в руках робітників пера, викладачів мови й літератури, а передовсім наших наукових установ. Деякі питання нашої мови такі важливі й невідкладні, що їх годі відстоювати на другий план, а то й ігнорувати, так як це силою інерції роблять наші провідні науковці й педагоги.

Трагедія нашої літературної мови в тому, що після довгих десятиліть во-

на ще й дотепер у багатьох випадках не має тривких і устійнених нормалізаційних законів. Причому ці аномалії є незвідна політична ситуація нашого народу. Серед найнесприятливіших політичних умов нашої мовової в Советському Союзі мали нелегке завдання нормалізувати сучасну українську літературну мову під директивами Москви, що привело до наявного цілеспрямованого наближення української мови до російської. Це наявне не тільки в викиненні багатьох гарних українських слів, що дістали назву „націоналістичних", але передовсім у правописі, в якому санкціоновані такі диалогіди, як амністія, Афіни, готі, Гага і ін. Зрозуміло, що українські наукові установи на еміграції, НТШ і УВАН, зразу після закінчення Другої світової війни відкинули советський правопис і одностайно прийняли т.зв. „харківський" правопис з 1929 р., що, хоч неповний і не в усіх випадках досконалий, все таки відповів більше духові української мови, ніж теперішній советсько-український.

У перших роках нашої еміграції, в Європі і тут, коли матеріально ми були бідні, але духово ближчі до рідних земель, мовна справа, здавалося, була більш-менш налагоджена. Але з часом, коли ради передових громадян почали проріджуватися і коли через емігрантські умовини загаль проріджувалося збідженість або спрямував свою енергію в іншому напрямі, виникла диспропорція зацікавленості й спільної дії нашої громади. Один із проявів громадського збідження — це неважне ставлення до мови, вислідом чого є не потрібні й для справи нормалізації літературної мови шкідливі правописні й мовні розходження. Відкидаючи советський правопис, деякі робітники пера запроваджують свої власні правила, як, напри., писання назов національності великою буквою, пропущення апострофа тощо. Проявів мовної анархії багато, і це турбує людей, які розуміють, що цю аномалію треба б якось розв'язати. І тут напевно не одному приходило думка, що в цій справі авторитетне слово повинні сказати наші наукові установи. Коли б сподівання зацікавлених громадян здійснилися і наші наукові установи справді почали спільно шукати найкращої розв'язки, тяжко уявити собі, що однодушно прозвучило б слово „немає". Аж на перешкоді стоїть кілька табу, що хоч в основному не такі вже важливі, неспорочно виростають до перешкоди розмірів.

(Продовження буде)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗ!

Аж у листопаді символічного року Другий Всеукраїнський Військовий З'їзд

Юрій Тис-Крохмалюк

ДО 60-ЛІТТЯ РЕВОЛЮЦІЇ І 35-ЛІТТЯ УПА

З 60-ліття української революції і 35-літтям Української Повстанської Армії минуло досить часу, щоб з історичної перспективи оцінювати аналіз зусиль української нації до свободи і державності.

Перші десятиліття двадцятого віку, це роки відступу і наступу двох епох, появи нового стилю життя, суспільних і економічних систем, нових основ науки, політики, мистецтва. В процесі заникання однієї епохи і приходу другої, знайшла ся й Україна несприятлива до вимоги створити власну державу.

Невдача визвольних воєн викликала в пізніших роках на Західній Україні, де політичні дискусії були во-жливими, цілу бурю закидів, оскаржень, врешті і шукань — хто звинув і в чому суть нашої поразки. Сьогодні, з віддалі понад пів століття, гарячі дискусії втратили своє значення, тим більше, що вони були закриті не дуже переконливими партійними аргументами. Думаю, що зайво нині вивчати поодинокі позиції та розповідати хто був за чим і чому, бо всі ми достатньо ознайомлені з тими сумнівами, але і світлим сторінками нашої історії, та досить зрілим, щоб розрізнити правду від пропаганди і легенди від дійсності.

Для оцінки загальної картини минулого важливим чинником є не партійні чи особисті справи, а ціла наша Батьківщина, бо держава наші батьки і ми будували для цілого народу і для майбутніх поколінь.

З першими революційними конфліктами в столиці Росії, твориться Українська Центральна Рада у Києві з професором Михайлом Грушевським як головою. Перший ентузіазм, який отворував малочисельні групи людей у Києві і в інших містах, скоро зник, зустрівшись з повною байдужістю населення. Тим самим і УЦР стала безрадочною в такій ситуації. В порівнянні до тридцятилітньої мільйонної маси населення України, справами батьківщини цікавилися тільки мала кількість рідних земляків, але і вони обмежилися до пропагандистських клічів і дрібних вимог автономії.

Про конкретність відокремлення України від Росії і створення держави не могло бути навіть мови. Міста мали переважно національно чуже населення, а села були невідомі і без освіти та легко підпадали під пропаганду підолу землі, усунення „панів" та іншу комуністичну пропаганду.

Аж у листопаді символічного року Другий Всеукраїнський Військовий З'їзд

поставив до УЦР вимогу проголосити самостійну Українську Республіку. Але і ця постава малого гурта патріотів не дійшла до свідомості делегатів. Ухвалу проголошено як Третій Універсал, все таки не зриваючи політичної і державної єдності з Росією. В короткому часі більшовики захопили владу, та перебрали від царського уряду не тільки традицій імперіалізму, готову адміністрацію, економічні і фінансові державні засоби, але теж потужно ще армію, ведену тепер під впливом пропаганди і твердого терору. В грудні, отже, дев'ять місяців після вибуху революції, більшовицькі війська перейшли кордони України, а в нутрі молоді республіки почали організувати комуністичне підпілля і його збройні розрухи.

Населення України пригнано темрявою московської неволі, царського режиму і недавнього ще жалючого кріпацтва, легко підпадало під комуністичну пропаганду, або було байдужим до подій. Не було теж нікого, хто зміг би організувати сили національної України, бо не було з ким це зробити, а питання державності не мало ніякого відгуку.

Невелике число свідомої інтелігенції, а в тому і старшини, не обмановало себе легковаженням Росії. Було відомо, що Росія є ще потужною, яка без труднощів зможе знищити і розгромити започаткований національний рух. Оборона чи ведення війни вимагало справної адміністрації, зв'язку з країною, транспорту, фінансових засобів, військового вряду, лідів, врешті авторитету для переведення мобілізації, яка навіть у Галичині 1918 року не вдавалася. Твердження про великі припаси військового майна і зброї не відповідало правді, оголошені рекрути, одягнені і озброєні, зникли першої ночі. Більшовики почали війну з Україною тільки частинною своєю збройною силою, та це не першою якої. Великі сили стояли на китайському кордоні та в Сибірі, інші були у боротьбі з царськими генералами.

Ситуацію України пояснюють такі приклади: В час української політичної боротьби звертається до во-жливості.

— Хто українець — виступити!
— Хто малорос — виступити!
— Хто халол — виступити!
Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Виступила решта.

Інший приклад: Перед делегатами Військового З'їзду виступав з промовою чільний політик, визначний письменник і революціонер:

— Навіщо нам бавитися у військові! А тисячі делегатів — мовчать. Може не відчували образи, а може мовчали, бо це говорила українська влада.

Третій приклад: проф. Михайло Грушевський написав малу популярну брошуру для масового поширення під заголовком: „Хто такі українці і чого вони хочуть?" Чи не парадокс з тим запитом до українського народу? Але потреба була.

Врешті, із споминів Є. Чикаленка знаємо, що М. Міхновський, який обстоював українську державність, звернувся до членів УЦР:

— Не чіпайте самостійності, бо нас задавлять!

Це була свідомість, що коли б не стало і тої горстички патріотів, не було б і того, що досі сталося.

Хочу зазначити, що мої поминання і оцінку тогочасних подій я перевіряв з поглядами генерала Михайла Крата, одного з найважливіших високих старшин визвольних воєн, шефа штабу 2-ої Запорізької Діації І Першого Зимового Походу, командира І УД УНА від квітня 1945.

Той шлях, яким проходила Галичина від 1848-го до 1917 року, прийшлося великій Україні відбутися протягом дев'яти місяців. В таких умовах УЦР не вдалося поставити практично питання державності і незалежності України. Пошастало зате зрушити наріз і дати початок відновленню після століть української нації.

У Старокопачині перед Першим Зимовим Походом у цій справі сказав С. Петлюра:

— Принаймось без гордості, але і без зайвої скромності. Сталося чудо! Ми створили Українську Націю!

Тих перших дев'ять місяців до 20-го листопада 1917-го року УЦР діяла збройно проти московських сил революційним шляхом. Після того війну вела Українська Народна Республіка. Це була війна, ведена регулярними і повстанськими силами України.

В час Другої світової війни не могли існувати ніякі політичні партії, ні під більшовицькою, ні під німецькою окупацією. Заборона, однак, не відносилася до українського підпілля, бо воно діяло за національним інтересом України і ніяк зарядженням ворогів на людей проводу не діяло. ОУН готовилася прийняти події зброєю і підготувалася до боротьби членів організації. Щоб не повторилися помилки визвольних дій 1917-1920 рр., 30 червня 1941 р. ОУН під проводом Степана Бандери проголосила відновлення української державності. Тим самим збройна боротьба, до якої готовилися кадри під проводом Р. Шухевича - Чупринки, як теж похідні групи діяли вже від створеного правління, а згодом від УГВР. Українська Армія стала продовженням регулярних і повстан-

(Закінчення на ст. 3-ій)

поширюють враження, що хочуть причинитися до кращого завідування капіталістичною системою, щоб вивести її з стану кризи. А тому що, зрозуміло, є немисленим довготривале комуністичне керування капіталізмом, співучасть комуністів у завідуванні капіталістичною системою є лише методом, щоб захопити цю систему і замінити її системою комуністичною. Ось справжня мета стратегії еврокомунізму, а обіцяння плуралістичного суспільства, пошани свобод і чергування партій при владі є лише тактичними прийомами, щоб обманути західноєвропейських громадських, здобути її довір'я і легально досягти влади.

(Продовження буде)

Василь Федорончук

ПРОТИРІЧЧЯ І МІСТИФІКАЦІЯ ЕВРОКОМУНІЗМУ

(1)

На Заході продовжується дискусія на тему еврокомунізму й безпеки, яку він являє для демократії, для Західної Європи й для Атлантичного Союзу. Еврокомунізм синтезично можна визначити як намагання достосувати комуністичний рух, в генетичній спадщині якого лежить революція як засіб і тоталітарний колективізм як шіль, до соціальних умов капіталістичного Заходу, в якому комуністична революція ніколи не була й не є можливою, а тоталітарного колективізму не бажає величезна більшість населення. Зважаючи на ці специфічні умови Заходу, еврокомуністи змагають до осягнення влади легальним демократичним способом, застосовуючи так зв. „національні шляхи" до соціалізму. Щоб здобути собі довір'я громадськості своїх країн, вони запевняють її про нібито прийняті ними принципи свободи й де-

пануючию над супротивними групами, які прагне злікувати або підпорядкувати собі також збройною силою і є керівником груп споріднених і союзницьких. Якесь соціальна група може і, що більше, мусить бути керівною вже раніше до здобуття влади (це одна з головних умов самого здобуття влади)".

Отже є яким, що гегемонія, в розумінні Грамші, означає панування над противниками і керівництво прихильниками, тобто синтез сили й згоди. Означення отже шось більше, але не відмінне від того, що має на думці лєнінізм. Ця концепція не відхиляється від логіки революційної диктатури Лєніна, не значить відмову від „диктатури пролетаріату". Вона робить радше крок уперед у сенсі її вдосконалення.

Грамші відкидає припущення диктатури без гегемонії, бо не вірить, щоб сама сила вистачала для встановлення нового революційного ладу, але й не висуває концепції гегемонії без диктатури, себто гегемонії, основаної виключно на згоді. Це суть його мислення в цьому відношенні, що виразно видно з його писань „Зовнішні з тюрми". В них

немає будь-якого натяку на якесь згодале соціалістичне суспільство плуралістичного зразка. Ідейний обрій Грамші є той, що його накреслила більшовицька революція.

За основним переконанням Грамші комуністична партія є покликана виконати історичну місію побудови досконалого суспільства на землі. Щоб здійснити цю місію, вона повинна діяти з допомогою сили й згоди, згідно з тоталітарним планом, спрямованим на відірвання осіб, груп і організацій з-під впливу противників, щоб виконувати над ними свою гегемонію. Грамші говорить виразно про тоталітаризм, уточнюючи їх два зразки: регресивний, який треба поборювати, й прогресивний, що його слід підтримати. Він каже дослівно, щоб з'ясувати їх походження й значення: „Це стається: 1. коли дана партія є носієм нової культури й має прогресивну фазу; 2. коли дана партія чужа перешкоди, аби інша сила, що є носієм нової культури, стала тоталітарною і має фазу об'єктивно регресивну й реакційну". Грамші приймає т.зв. прогресивний тоталітаризм.

Еврокомунізм є неясною й обманливою формулою, звуною до принципів осягнення влади в легальній, демократичній спосіб, але позбавленою будь-якого поняття про демократичне чи недмократичне виконання здобуття влади. Натомість справжнє, суттєве відірвання від „реального соціалізму", себто від московського комунізму, мусить містити в собі якраз спосіб виконання влади, а не її здобуття. Еврокомуністи

КОНГРЕСОВІ ВІСТІ

орган Українського Конгресового Комітету Америки

Ч. 23-24.

ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ

1977

ТРАДИЦІЯ

За нами День Подяки — перед нами Різдво Христове. Хоча День Подяки — це виключно тільки американське свято, призначене для дякування Господеві, що так, як він врятував перших імгрантів-поселенців на американській землі від голоду і холоду, так і поблагословив всі далішні їх покоління, хоча цей минулий День Подяки тільки американське свято — воно спільне із загальним великим християнським святом Різдва Христового: в обох тих днях сходиться родина, щоби за спільним столом радіти і підкреслювати родинну спільність.

Це традиція — одна з найважливіших основ життя чи не в усіх народів світу, бо ж навіть у малорозвинених народів існують традиційні звичайні й традиційні обряди. Традиція — це ідейний зв'язок між минулим, сучасним і майбутнім — це найтравніша ланка, що в'яже цей безперервний ланцюг радісних і сумних подій в житті людини, суспільства, народу. Обидва традиційні свята — День Подяки і Різдво Христове — це свята радості. Найбільшим добром, що його має людина — це його життя. Навіть дуже бідна людина радіє своїм життям і кожний має причину дякувати Господеві за добро, що його завдав у цьому житті, хоч воно й не минається без горя. Проте, поки людина живе — завжди має надію, що подолає всі труднощі, переборе всі перешкоди і з Божого допомоги діб'ється кращої долі. Знову ж Різдво Христове — це — поруч із Великоднем — найкраще, наймиліше, найсвітліше свято всього християнського світу.

На світ прийшов Месія, щоб увеселити людство — на небі зірка ясна засяла і вказувала, де Христос родився і Бог воплотився. Чудові українські колядки барвисто описують те свято, в якому вся родина збирається біля ялинки і ділиться дарунками, за вечерею ділиться просфорою та один одному складають бажання — щастя і здоров'я. І з ходом сторіч Різдво Христове перестало бути тільки церковним святом: це особливо у нас, українців, свято загальнонаціональне, бо пригадує всім українським людям, що коли серед нічної пітьми у бідній стасіні в яслах прийшов на світ Месія, то й серед української невольничої пітьми засяє зоря та сповістить прихід Спасителя, що врятує Україну від невольничої руїни. Різдво Христове — це свято великих сподівань, це свято радості, що почала нова доба — краща, сповнена всього, чого бажають собі люди у свят-вечірньому настрої.

„ЛЮБИТЬ УКРАЇНУ НЕ ДО ГЛИБИНИ СВОГО СЕРЦЯ, А СВОЇМ КИШЕНІ“ — ЗАКЛИКАВ ВЕЛИКИЙ ПАТРІОТ-МЕЦЕНАТ СВЯТЕН ЧИКАЛЕНКО — ЦЕЙ ЗАКЛИК ЗАВЖДИ АКТУАЛЬНИЙ І МУДРИЙ!

САМОВИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНИ

Українська вільна громада у діаспорі щорічно відзначає роковини 22-го січня 1918 і 1919 рр. та 1-Листопадового перевороту у Східній Галичині. Тимі актами Україна проголосила свою ні від кого незалежну державу на 3'єднаних землях, і до тих актів приєдналася й Карпатська Україна проголошенням своєї державності 14 березня 1939 року. Всі ці частини великої Української Землі тільки короткий час втілювалися своєю державницькою волею. Сьогодні всі вони перебувають у соборній неволі під ярмом того самого російського імперського займанця. І теперішня доля всієї України важка й гірка: український народ переживає один із найгірших періодів за всю свою тисячолітню історію, бо погрожує йому національний і культурний геноцид, коли займанець змагає всіма найбільш рафінованими та безоглядними способами до злиття українського народу в один „совєтський народ“ — з російською мовою і культурою.

Не існує українська держава, але залишилася ідея рідної державності. У теперішній міжнародній ситуації нема великого і широкого поля для нашої політики назовнішньому відтинку, — вона звужена до інформаційно-пропагандистної та протестатійної акції, до повільного й морочливого добування скелі незнання, байдужості чи просто й ворожості чужинського світу. Проте ідея — це не пусте слово і хоч воно належить до абстрактних понять, проте воно було, є і буде рушійною силою всіх великих національних і вселюдських рухів. Нема тепер бачити місця для „великої“ української політики, але є місце для планів ідеалу української державності і соборності, з місця для підтримання живої ту ідею, яка сформулювана в актах 22 січня і 1 листопада. Українські давні поселенці в ЗСА й Канаді спершу взагалі відзначали щорічно тільки роковини 1-го Листопада та Шевченкові роковини, бо це були здебільша заробітківці і мігранти із Галичини. Аж із напливом політичних емігрантів після Першої та особливо після Другої світової воєн на перше місце висунулась дата 22-го січня 1918 року — дата 4-го Універсалу, який був викристалізований і завершений українською політичною думкою і став дороговказом для теперішнього і майбутніх українських поколінь.

За нами Листопад — перед нами це Січень. Доказом живучості української нації, що в її імені промовляє тепер вільна громада у діаспорі, є вірність традиції святкування тих великих роковин. Український Конгресовий Комітет, як центральний український центр в 3'єднаних Стейтах, завжди брав якнайактивнішу участь у відзначанні всіх тих роковин — його Відділи на місцях і сама Центральна, зокрема на території Вашингтону, брали і беруть ініціативу в улаштуванні відповідних святкувань.

Український Конгресовий Комітет радіє, що бодей у цих святкуваннях — та зокрема у щорічному відзначанні Шевченкових роковин — проявляється єдність української думки й українського духа.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД — ЦЕ ПІДСТАВА ІСНУВАННЯ І ДІЇ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ — КОЛИ ВИЗНАЄ ПОТРЕБУ ІСНУВАННЯ НАШОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ — ТО ДАЄ ІНШУ БАЗУ, БЕЗ ЯКОЇ УККА НЕ МОЖЕ ІСНУВАТИ І ДІЯТИ!

ІЗ РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

і Новим Роком

ВЕСЕЛИХ СВАТ
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
БАЖАЄ

Український

Конгресовий Комітет Америки, Інк.

ІЗ РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

3-й СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ ТА ІНОГО НОВИЙ СЕКРЕТАРІАТ

На 1-му Конгресі Вільних Українців (СКВУ), що відбувся в днях 12-19 листопада 1967 р. у Нью-Йорку, прийнято постанову, що такі Конгреси мають відбуватися щорічно, при чому прийнято так звану ротативну систему щодо перебування Секретаріату СКВУ, як еманції Конгресу (ЗСА, Канада і Європа, всього по 2 роки). Другий Світовий Конгрес відбувся у Торонто, Канада, в днях 1-4 листопада 1973. Тому, що ротативна система — дворічне урядування Секретаріату СКВУ в ЗСА, Канаді й Європі — у практиці не виправдалася, 2-й СКВУ скасував її, але це стосувалося тільки осідку Секретаріату, а не Конгресу. Канадські члени Секретаріату висловили бажання, щоби 3-й СКВУ відбувся знову в Канаді, — американські представники наполягали, щоби зберегти принцип ротативі і щоби Третій СКВУ відбувся на території ЗСА. У цій справі прийшло до компромісу: всі погодилися, що Третій Світовий Конгрес Вільних Українців відбувся у 1978 році в Америці, і то в Нью-Йорку, а не — як дехто пропонував — у Вашингтоні, зате обраний на тому Конгресі новий Секретаріат СКВУ матиме свій осідок далі в Канаді, з тим, що він не буде складатися тільки з представників Комітету Українців Канади (КУК), але й із представників Українського Конгресового Комітету Америки (УККА). Різні ділові аргументи впливали на прийняття такого компромісового вирішення цієї важливої справи. Говорено про це на засіданнях Екзекутиви і після того Крайової Ради 10 грудня ц.р. На Центральній УККА впаде новий великий тягар — організування в усіх деталях 3-го СКВУ, що вимагатиме певних нових поглядів витрат, але ніхто не сумнівається, що коли Перший СКВУ був зразком організованості і залишився незатертий спомином в усіх його учасників, то й Третій СКВУ буде так само підготовлений і переведений, як могутня маніфестація єдності і спільності ідей та цілей всього вільного у. — існує в світі.

Відзначування 60-тиріччя 4-го Універсалу

Під час нарад Крайової Ради 10-го грудня ц.р. затверджено також справу потреби особливого відзначення 60-их роковин проголошення 4-им Універсалом української ні від кого незалежної Української Народної Республіки. Адміністративний директор УККА інформував, що в цій справі йдуть вже приготування — однаково на території Вашингтону, як окремих місцевих громад. Існує план влаштувати у Нью-Йорку — і за його прикладом в інших містах — зустріч з нечисленними вже живучими колишніми активними учасниками української визвольної війни-революції, — скликається вже тепер заходів, щоби окремі губернатори та місцеві посадовці проголосили Український День з вшануванням українського прапору на стейтських капітолах чи міських ратушах, — особливо урочистим буде вшанування тих роковин у Конгресі. Секретаріат СКВУ видав окремий обширний 4-сторінковий проект відзначення 60-их роковин української визвольної революції.

Різдвяний заклик УККА

Центральна УККА видає з нагоди Різдвяних свят
ЗАКЛИК-ПРОХАННЯ

До Управ Відділів Українського Конгресового Комітету Америки, в якому говориться, м.ін. таке:

„Звертаємося до Вас, довголітніх визначних провідників нашого громадського життя, до Вас сталих співробітників в системі УККА, і до Вас — сміємо твердити наших приятелів. Допоможіть нам в тих кількох тижнях завершити збірку Національного Датку за 1977 рік.

Саме тепер розгортається послена кампанія збірки. Перегляньте долучені статистичні дані про збірку Національного датку у Вашій громаді в роках 1975 і 1976. Порівняйте вислід збірки у Вас в цьому році. Напевно знайдете менші суми зібраних грошей як у минулих двох. Просимо Вас доложити старань, щоби циферний вислід в цьому 1977 році не був гірший як у минулих двох попередніх роках.

Перед Українським Конгресовим Комітетом стоять основні завдання:

1. Збереження української ідентичності у всіх її виявах релігійних, національних і культурних тут в Америці.

2. Ширення правди про поневолення українського народу московським більшовизмом, та шукання всіх можливих засобів підтримки в його героїчній боротьбі за самобутність.

Во шлях до визволення України, що є Вашою і всіх нас цілю — не легкий, не прямий, не короткий. Попри консолідацію власних сил треба нам щоденно працювати над тим, щоби здобути американський світ для підтримки українського народу в його змаганнях до волі.

В Україні, московський комунізм продовжує, розширює і закріплює традиційну імперіалістичну політику російських царів. Він намагається контролювати не лише фізичне буття людини, але також її духовне зацікавлення і нищить всі історичні пам'ятки української духовної культури. В економічному відношенні Україну обернено в колонію Росії, а централізована господарська система позбавляє її будь-яких елементів незалежності в економічному житті.

Та незважаючи на цей посилений московський терор, боротьба нашого народу за належні йому права не слабша а дедалі посилюється. Про це свідчать найновіші емігранти з України др. М. Штерн, А. Григоренко та інші.

Вони стверджують, що українці становлять найбільший відсоток політв'язнів у в'язницях і концтаборах Сибіру. Репресії супроти українців і засуди їх є далеко строгіші як у всіх інших національних групах.

Події на Україні не можуть остатись без відгомону на нашому американському терені. Люди які стали на Україні на прю із московським імперіалізмом мусять знати серед нас оборонців.

В міру наших сил і спроможностей, в міру наших матеріальних засобів сумлінно і чесно сповнімо наш національний обов'язок. Нашими жертвами, нашою вплатою Національного Датку сповнімо нашу громадську повинність.

Працюймо спільно тут над Атлантикою, щоби химерна візія української національної незалежної держави над Дніпром і Дністром, що її 60-ліття будемо відзначувати в січні 1978 р. стала знова реальною дійсністю. Докажіть, що великий національний спір піднятий з Москвою току 300 літ гетьманами Витовським, Мазепою і Полуботком, ще не закінчений, що програ під Полтавою не є остаточною перемогою Москви, що Мазепа і його наслідники в 20-му столітті є і на далі для імперської Москви „ментемут морі“.

Ще раз звертаємося до Вас допоможіть нам збірковою акцією розвинути і поширити працю Українського Конгресового Комітету Америки.

Як і в минулих роках закінчення збірки плануємо 14-го січня 1978 року і до того часу просимо переслати всі зібрані фонди до канцелярії УККА.

З нагоди Свят Різдва Христового і Нового Року переслімаємо Вам наші сердечні побажання в Вашому громадському і особистому житті, веселих Свят і щасливого Нового Року.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

За Екзекутиву УККА:

Ульяна Дячук

Скарбник УККА

Іван Базарко

Адміністративний Директор

Збережіть і підтримайте ЗУАДК

На засіданні Крайової Ради УККА 10-го грудня цього року проф. Богдан Гнатюк, член Екзекутиви УККА і скарбник Дирекції Українського Злученого Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) звернувся до прийнятих з палким закликом, що треба підтримати ЗУАДК не тільки з уваги на минулі заслуги цієї установи головно в переселенні акції після Другої світової війни (коло 80.000 українських людей, переселених із Західної Європи до різних заморських країн, з чого к. 60.000 до ЗСА), а й з уваги на теперішні і майбутні потреби. В останньому часі зросло число втікачів або виселенців („видворенків“) із СРСР та інших комуністичних країн. Зростає напруження в міжнародному світі. ЗУАДК, як організація з унікальним міжнародним визнанням та зв'язками, може і повинна відіграти знову велику роль у рятіванні українських людей. Проф. Б. Гнатюк говорив про покликання ЗУАДК-ом Української Суспільної Служби і підкреслював, що від деяких років увага української громади для Суспільної Служби послабла. Немає дотепер, що їх давніше приділяли залоговому установі. Тож Українська Служба позбавлена основ для ведення своєї діяльності. А ця діяльність винятково тепер важлива. Допомога українцям, що терплять переслідування, виселення і втікачам вимагає зараз спеціальної уваги Суспільної Служби. Вже тепер є кілька родин втікачів, що чекають допомоги в переселенні, є вже виселенці, що ними треба займатися. ЗУАДК закликає допомогти селянам-українцям в країнах Південної Америки, намагаючись організувати акцію за спільною тамопнішні урядів. — Є виселенці, що зараз потребують лікування. Всі ці випадки не можуть дістати повної уваги Української Суспільної Служби з тої простої причини, що немає фондів. Від кількох років ЗУАДК не має навіть потрібних фондів на оплачування канцелярії, не має змоги втримати навіть одного працівника. В такій ситуації не можна думати про нормальну працю Суспільної Служби, що мусять бути систематична і планова.

Інформації про невтішний теперішній стан ЗУАДК-ту доповнювали 1-й заступник президента ЗУАДК-ту д-р Вілліс з Філадельфії та голова Контрольної Комісії ЗУАДК-ту І. Кедрин. Д-р І. Скальчук звернув увагу на анахронічну побудову ЗУАДК-ту, опертого на організацію. Вони підкреслювали, що криза настала тому, що не стало ані людей до праці, ані фондів. Прийняли підтримувати, що треба ЗУАДК обов'язково зберегти та зацікавити.

Merry Christmas
and a
Happy New Year

Український Конгресовий Комітет Америки

ЦЕРКВА І ГРОМАДА

Українська Церква від непам'ятних часів була Церквою народною, була найсильніше пов'язана з народом, бо ж український народ завжди відзначався поборністю, авжди ливув до Церкви та зберігав церковні традиції. На Наддніпрянщині справа погіршилася, коли Москва підпорядкувала собі Київську метрополію та пляново і безпощадно русифікувала Церкву і зробила її знаряддям своєї політики. Так було за царату і так завололо в УСРС, після знищення Української Автокефальної Православної Церкви, як теж після „скасування“ Унії і загняння Української Католицької Церкви в підпілля. Але обидві традиційні Церкви, а також Євангельська, відновились і поширилися у вільному світі. Перший Світовий Конгрес Вільних Українців у 1967 році мав за одну з найсвітліших своїх сторінок — маніфестацію єдності Євхарії всіх Церков, які засідали й радили зі світськими громадянами на ґрунті тієї нашої світової громадської верховності. На Другому СКВУ ця громадська активність керівних Владик усіх Церков вже не кидалася так у вічі, проте і там Владикам грали найвидатнішу роль, Владика Мстислав „врятував“ СКВУ від розколу, духовник очолив Секретаріат СКВУ. Центральна УККА тісно співпрацює з усіма нашими Церквами. І Центральна УККА, — Екзекутивні і Крайові Ради — страшенно залежить на найкращих відносинах з Євхарією та всім духовенством. Духовенство завжди має поважний, інколи вирішальний вплив на вірних. У Церкві є масив вільних українців — хто не належить до будь-якої з наших Церков — той ледви-чи належить до української вільної спільноти.

Ці думки наче автоматично насуваються у зв'язку з фактом призначення нового Митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА та Єпископа-Ординарія Стемфордської єпархії, яка охоплює і Нью-Йорк. Вітаючи якнайсердечніше обох Владик — Центральна УККА виявить добру волю, щоби були якнайкращі взаємини між нею і Владиками, як теж проситиме Владик, щоби були ласкаві вплинути на нижче духовенство — не стояти збоку громадських справ, а брати в них живу участь. Відомо, що маємо в ЗСА священників — католицьких, православних та євангельських — які беруть активну участь у громадському житті, проголошують у своїх святинях різні національні, культурні й патріотичні імпрени та самі туди приходять і звеличують їх своєю привабливістю. Але є і такі, які цього не роблять, які не тримають такого тісного зв'язку з своїми парохіями на громадському відтинку. Центральна УККА залежить теж зокрема, що би була співпраця між Шкільною Радою та парафіальними школами бо ж це та сама молодь і всім нам залежить, щоби ця молодь не тільки придбала знання, але й була вихована у національному та релігійному дусі. Славити Господа — наші церкви ще повні на Богослужбках і наші люди щедри на церковні цілі. Церква теж найбільше зацікавлена у тому, щоби підростаючі ряди молодого покоління були вірні Церкві і народові, були активні в громадському житті, бо це найперша передумова, щоби наші храми і в майбутньому були повні вірних.

Український Державний Центр і УККА

Славити Господа — ідеологічно-політичні розбіжності між українцями у вільному світі злагіднилися і українські вільні люди старіються вже частіше дошукуватися того, що один з іншими єднає, а не — що їх роз'єднює. Хоча Державний Центр УНР на чужині — це установа, яка своїм корінням сягає до часів новітньої нашої державності та до законодавства, прийнятого ще в Україні, а Український Конгресовий Комітет Америки — це центральний український установа і організація тільки в ЗСА і репрезентативна американців українського роду перед властями цієї країни, проте одні і другі дуже тісно пов'язані з Україною, одні і другі стоять на неперемірних супроти окупанта України позиціях і одні і другі мають ті самі остаточні цілі. Тому, коли президент УНР в екзилі Микола А. Лівницький прибув осіною ц.р. до ЗСА, він узяв участь у відкритті Українського Інформаційного Бюро у Вашингтоні 18 листопада ц.р. і виголосив там короткий привіт від УДЦентру, а 22 листопада ц.р. відвідав у товаристві урядуючого голови УНРади І. Кедрина-Рудницького Голову Канцелярії УККА у Нью-Йорку. Президент М. А. Лівницький і дир. І. Базарко обмінялися інформаціями загальноукраїнського значення.

Здійснено ротаційну систему у проводі УККА

На засіданні Крайової Ради УККА 10-го грудня ц.р. здійснено схвалення на останньому 12-му Конгресі України ротаційну систему на становищі першого виконавчого віце-президента УККА. Виконавчий віце-президент Іосип Лисогір, головний редактор УНСОЮЗУ, який відкрив засідання і головував у першій його частині, передав головування своєму наступникові на тому становищі, головному редактору Українського Робітничого Союзу, інж. Іванові Олексієвичу. Переймаючи управління, п. І. Олексієвич висловив промову, в якій м.ін. заявив:

«Дотеперішній провід Централі розробив багато програм у ділянці шкільництва, виховання молоді, культури, суспільної опіки тощо... Не треба вам пригадувати, що головна наша турбота, це, як зберегти при нас нашу молоддь, як включити її в життя нашої громади, бо в іншому випадку всі наші програми й планувальні короткотривалі, безнадійні. Під цим кутом буду старатися працювати в тісному контакті з молодіжними й студентськими організаціями, щоб вони не трактували нас як якийсь пережиток, чи так званий «естаблішмент», замкнений у собі, консервативний і відсталі. По періоді відчуження американська молоддь у цій країні включатиметься активно в громадсько-суспільне й політичне життя. Маймо надію, що і наша молоддь зрозуміє вагу співпраці з нами...»

Багато можна б говорити про так важливу сьогодні в діяльності діаспори ділянку науки і культури, допомоги нашим письменникам, мистцям і культурним діячам. Величезне поле діяльності в розбудові рідного шкільництва. Кожна з цих ділянок вимагає окремого обговорення, тож не буду розводитися на цю тему, залишаючи все до зустрічі з поодинокими референтами і до точнішого обговорення на засіданнях Екзекутивної УККА та нарадах Крайової Ради.

Не буду теж говорити обширніше на тему нашої діяльності для допомоги нашому народові на рідних землях як теж про різні заходи в цій країні, щоб здобути прихильність і зрозуміння для наших державних аспірацій.

Стоючи сьогодні перед Вами, говорю із свідомістю, що один рік мого перебування на керівному пості в Централі УККА замало, щоб снувати великі плани і складати нові програми. Все ж, у цьому періоді буду старатися вести справи так, як я розумію їх, щоб вони виходили найкраще на добро нашої громади й нашого народу. Успіх моїх починів, моєї діяльності залежить у великій мірі від співпраці зі мною Вас усіх на базі національної солідарності і під кутом збереження нашої спільності в цій країні та її кращого майбутнього. Все це пов'язане тісно з скоординованою діяльністю всієї нашої діаспори в системі СКВУ, з тісним співпрацюванням наших Церков, які в наших планувальних і заходах з цього погляду стоять на першому місці. Надіюсь також на співпрацю і допомогу нашої преси, щоб вона з одного боку критично розглядала нашу діяльність і висувала конструктивні пропозиції, а з другого щоб інформувала нашу громаду широко і всебічно, як справді вільна преса у вільному світі та постійно заохочувала громаду до жертвенності і праці для досягнення спільної мети...

Люди минаються — Установа триває

Кожне засідання Екзекутиви чи Крайової Ради невідхильно розпочинається шануванням померлих в міжчасі видатних членів громади. І так діється не тільки на терені УККА, але й у всіх наших установах та організаціях. Люди помирають, як мухи. Медицина зробила вже велетенські поступки, але все ще не зуміла переборити двох найгрізніших ворогів людського життя: серцевого удару і пістряка, і все ще розпізнає ці недуги щойно тоді, коли вже — запізно. Третя сторінка щоденників перестала бути місцем для дописів, статей чи фейлетонів, бо цілість займають її клепсидри. В останньому часі, в останніх місяцях і тижнях українська вільна громада зазнала особливо величезних і болючих втрат. Щоб згадати тільки деяких: табір ОУН втратив голову ПУН Олега Штуля-Ждановича, табір Визвольного Фронту втратив колишнього свого голову Степана Ленкавського, табір української Гетьманської Організації — свого колишнього голову М. Бояра Гаврилова та свого представника в колишній Політичній Раді УККА проф. Дмитра Левчука. Помер полк. Василь Рибак, кол. голова Відділу УККА у Вашингтоні, Мирослав Стахів, голова Відділу у Бриджпорті, інж. Казимир Шабельський, кол. секретар Політичної Ради УККА. Згинув трагічно видатний нашої централі централь Володимир Кобзар, померли несподівано й передчасно на серцевий удар загально шановані мгр Роман Кекіш і др. Олександр Сушків, — у Філадельфії помер активний у комбатантському русі кол. старшина Микола Остапак, — українська культура втратила одного з найвидатніших сучасних майстрів Василя Курілика. І це тільки — як згадано нечисленні з-поміж численних вартісних, чесних українських людей, чоловіків і жінок, які відійшли від нас впродовж недовгого часу.

Відходять щоденно — і будуть відходити, бо такий закон природи, така немольна доля людини, таке її призначення. Не стає людей, але залишається виконувати ними діло. Залишається справа, яку треба ладнати, залишаються проблеми, що їх треба розв'язувати, залишається чорна робота, яку треба виконувати. Україна і нарід, що заселено її, далі під страшним ворожим режимом і тамошні відважні люди далі борються проти переслідувань і знущань, не вважаючи на втрати, що їх приносять та боротьба. І перед вільною українською громадою у діаспорі далі стоять завдання, що їх вона мусить виконувати, далі стоїть перед нею місія, яка не згасла і яка існуватиме так довго, поки Україна не відзискає свою державницьку волю. Ця місія вимагає конструктивної праці, яка охоплює плекання українського державницького ідеалу, приєднання української вільної справи приятелів, збагачування нашої культури непроминальними творами, дбання за єдність у громаді, шукання порозуміння з колишніми нашими ворогами, які тепер опинилися разом з Україною під спільним московським ярмом, виконання маси актуальних ніби сірих і ніби буденних, але накинених нам життям і обставинами завдань.

Тому — віддаваймо честь і пошану Покійникам, але не забуваймо, що на опорожнені ними місця мусять прийти їхні наступники, які будуть продовжувати їхню працю. Бо діло залишилося, установа залишилася, і не можна, не вільно залишити облогом незораної ниви тільки тому, що небагата коштувала ріллянка.

Нарада в Українському Інформаційному Бюро у Вашингтоні. Головує: інж. Ю. Нестерчук, тимчасовий керівник Бюро, голова Відділу УККА у Вашингтоні, — ліворуч — ред. І. Білінський, Іосип Лисогір, проф. Лев Добрянський і мгр. Іван Базарко, — праворуч — ред. В. Душник, Юрій Волошин, Уляна Дячук, ред. Андрій Білін.

У Вашингтоні вже діє Інформаційне Бюро УККА

18-го листопада 1977 офіційно відкрито Українське Інформаційне Бюро у Вашингтоні, як станицю Українського Конгресового Комітету з подвійною ціллю: інформувати американські державні кола та широкі кола громадянства через існуючі засоби комунікації про всі найважливіші українські справи та інформувати українське суспільство про всі ці акти у столиці цієї країни, які нас близько стосуються.

Українське Інформаційне Бюро відкрито на 12-му поверсі великої будівлі, де приміщені всі центральні американські й чужинецькі пресові агенції, включно з Клубом Крайової Преси. На урочистому відкритті Бюро були присутніми м.ін. президент Клубу Крайової Преси Ворен Роджерс, який, навізуючи до приватності президента УНР в екзилі п. Миколи А. Лівницького, висловив бажання, щоби до того будинку і тієї домівки завітав неважко і дійсний президент незалежної української держави — його дружина з українського роду промовляла по-українськи. — були теж голова цілого советського Відділу в «Голосі Америки» п. Михайло Терпак і керівник українського Відділу Оксана Драган-Кравців — була теж численно заступлена Президія й Екзекутива Українського Конгресового Комітету: президент Лев Добрянський, виконавчий віце-президент Іосип Лисогір, скарбник пані Уляна Дячук, директор Централі мгр. Іван Базарко, секретар Президії ред. Ігнат Білінський, редактор «Українського Квартальника» др. Володимир Душник, представник редакції «Вільної Європи» Олег Звадок, як теж кілька представників інших поархійських Союстами народів. Урочисте відкриття Бюро розпочав короткою промовою й теперішній тимчасовий керівник, інж. Юрій Нестерчук (голова Відділу УККА у Вашингтоні), після якого промовляли пп. Іосип Лисогір, проф. Лев Добрянський, президент УНР в екзилі Микола А. Лівницький, згадані вже п. Ворен Роджерс і його дружина та інші.

Після церемонії відкриття Інформаційного Бюро — інж. Ю. Нестерчук, привітав члени Екзекутиви УККА та найближчі співробітники інж. Нестерчука, як Юрій Волошин і ін. перекладав ділову нараду про актуальні плани й завдання Бюро.

Між привітаннями видатними гостями був проф. Юрій Старосольський, ректор семінарії о. проф. д-р Махук, головний радник УНСОЮЗУ С. Іванчик, була католицький духовник о. Денишук і прасославний — о. Будний, які висловили на початку й кінці церковні короткі молитви.

Українські Католицькі Школи в ЗСА

На Крайовій Раді УККА в дні 10-го грудня ц.р. виступила з короткою доповіддю президент Менор коледжу в Факс Чейзі у Філадельфії, Сестра Кляра — ЧСВВ. Після вступу, виглошеного гарною українською мовою, сестра Кляра подала англійською мовою жменю фактичних інформацій:

У ЗСА є тепер 31 народна парохіяльна школа, 6 середніх шкіл (гайскулів) і 3 високі школи. У Філадельфійській Архидієцезії існують Семінарія св. Йосафата у Вашингтоні, Д.К., — Менор Джуноу Коледж у Джексоні, Па., і Академія св. Василя Великого у Філадельфії, як також 18 народних шкіл (17 парохіяльних і одна Рідної Школи). У Стемфордській єпархії діють українська католицька семінарія Коледж св. Василя у Стемфорді та 4 середні школи (2 у Стемфорді, св. Василя і Божої Матері, у Нью Йорку св. Юра та Слотсбургу, Н.Й., для дівчат). У Стемфордській єпархії є 10 народних шкіл, 9 парохіяльних і одна приватна. У Чикагській єпархії є 3 народні школи і одна середня Непорочного Зачаття у Гемтрему, Міш.

Що стосується числа учнів, то у високим школах (типу коледжів) є 423 студенти (кн), у середніх школах (гайскулах) 912, у народних — парохіяльних 5.017. Порівняючи з минулим — 5 років тому — у високим школах було 257 вихованців, у середніх 728, у народних 5.357. Коли число вихованців у високим і середніх школах виявляє деякий зріст, то в народних школах число дітей щораз зменшується. Відношення українських до неукраїнських дітей хитається між 25-75 відсотків. Вказуючи на це постійне зменшення числа учнів у народних школах (це саме явище у школах українознавства в системі Шкільної Ради УККА!) — сестра Кляра висловлювала острах: яка майбутність українського середнього і високого католицького шкільництва в Америці? Яку шкільну освіту отримуватимуть українські діти й молоддь у 80-х роках? Як виглядає на те, щоби теперішні й майбутні українські молоді покоління в Америці переймали по своїх батьках і дідах духовну спадщину, що їх повинні зацпелювати їм рідні школи?!

Коротка ділова доповідь тієї фахової виховниці, яка орудувала логічно і переконливо коментувала цифрами, дала спонуку до цілої низки запитів та голосів у дискусії. Однак доповідь, як всі привітні погоджувалися, що винув за обниження фреквенції учнів в українських школах несуть в найпершу чергу батьки. Висловлено слушне застереження, що в католицьких школах повинні вчити дітей молитви українською мовою, але тут теж винувати батьки, коли їхні діти не знають українського тексту таких молитов, як «Отче Наш», чи «Богородице Діво». Сестра Кляра показала теж низку прозорок про свою школу. І інформаційна доповідь і заклик до зорганізованої в системі УККА української громади — ішли по лінії фахових інформацій і закликів Шкільної

Українське Інформаційне Бюро у Вашингтоні й Београдська Конференція

Христина Луцук, дорадник Українського Інформаційного Бюро (Інформаційної Служби) у Вашингтоні, виїхала ?? грудня ц.р. до Београду в Югославію, як член американської делегації на тамошню конференцію про східно-західні відносини. Її праця стосується торговельних контактів, обміну інформацією та промислової співпраці. Вона залишиться у Београді, де будуть, до кінця цього місяця. Народжена у 1946 році в Кавфасері у Західній Німеччині, прибула до ЗСА з своїми батьками, як 5-тирічна дитина. Батьки спершу поселилися у Чикаго, де Христина належала вже замалу до Пласту. Вона отримала ступінь «бакалавра» з історії й політичних наук у Іллінойському університеті, а ступінь «мастера» з ділянки права й дипломатії отримала в Турффе університеті в Бостоні. Фахову освіту продовжила курсами статистики, торгівлі й бухгалтерії у Джордж Вашингтон університеті у Вашингтоні, Д.К.

Від 1970 року працює у Департаменті торгівлі, спершу в його регіональних станціях у Чикаго й Денвері, врешті в централі у Вашингтоні, Д.К. Вона виспівічувалася у справах американської торгівлі із комуністичними країнами

Східної Європи, стала дорадником для різних фірм і корпорацій у справах їх торговельних контактів із країнами Східної Європи. Приготовляє теж різні фахові звіти й рекомендації для різних конгресових Комісій у справах закордонної торгівлі. Її праця стосується теж організування й опісля аналізування відвідин в СС-СР та інших східноєвропейських країнах у справах торгівлі. Від серпня ц.р. Христина Луцук працює у Бюрі для східнокомуністичних держав. У цьому характері вона й виїхала до Београду.

Живучи від червня 1973 року у Вашингтоні — Христина Луцук стоїть у постійному зв'язку з тамошньою українською громадою, зокрема з тамошнім Відділом УККА та встановив з Інформаційною Службою УККА. З Головної Канцелярії УККА висладо на Београдську конференцію обширний меморіал, що його роздано всім тамошнім учасникам. Зокрема висладо меморандум до голови американської делегації, кол. члена Басадора в ОН і кол. члена Найвищого Суду, Артура Голдберга, який добре поінформований про долю українських політичних в'язнів в ССРСР та взагалі про тамошні нелюдські відносини.

Засідання Крайової Ради Ради УККА у Нью Йорку, 10-го грудня ц.р. — привітні на залі (не видно президіального стола).

Книжкові твори УККА

Одною із найважливіших ділянок діяльності УККА є видавнича праця. УККА видає англомовний «Український Квартальник», який здобув собі загальне признание в чужинецькому науковому і політичному світі, як джерело правдивих, науково аргументованих і стверджуваних інформацій. Але поруч із отим кварталником журналом є у підготовці кілька великих творів. «Україна у змінливому світі» — це буде книга, на зміст якої складуться матеріали, придбані у зв'язку із відзначенням 30-тиріччя «Українського Квартальника». У підготовці до друку є давно запланована праця «Державні акти України», що їх упорядковує і до яких дасть свій Вступ найвидатніший наш сучасний історик старшого покоління — проф. Олександр Оглобин. Але найбільшим — за об'ємом і актуальним значенням — твором, що його підготує УККА — це «Україні в Америці» — монументальна англомовна документація всього того, що українська громада в Америці — який

конструктивний вклад дала вона в загальноамериканське життя в різних його ділянках — політичній, культурній, господарській. Головний редактор тієї книги, др. Володимир Душник, інформував про названі тут заплановані книжкові твори УККА на Крайовій Раді 10 грудня ц.р. Говорячи про останній згаданий тут твір — «Україні в Америці» — він висловив жаль, що ще кілька авторів, які обіцяли написати статті, без яких той твір не повинен повстатися, та зволікають із виконанням своєї обітницї. Це фахівці окремих ділянок і їхні статті будуть напевне прикрасою того твору — т.с.у. й не повинні спричинювати до запізнювання речення появи книги. Тому, що та книга матиме яких 800, чи й більше, сторінок, то коштуватиме поважні суми. Наукове Товариство ім. Шевченка погодилося морально й матеріально співпрацювати у цьому дїлі з УККА, себто дати також свою фірму і частину фондів, але, зрештою, треба бути розписати згоря передплату на той великий твір.

ЗВІДОМЛЕННЯ ІЗ ПРАЦІ КАНЦЕЛЯРІЇ УККА В 1977 Р.

Всі постанови Екзекутиви, Крайової Ради і Комісії виконуює канцелярія УККА. В останньому році канцелярія виконувала працю при обсязі 6-тих співробітників разом із адміністративним директором. В канцелярії працювали такі особи: І. Вазарко, В. Душник, Е. Лудський, Г. Гіркин, д-р Р. Клофас і М. Жук були на хворобній відпустці від місяця квітня до листопада 1977 р. Пан Р. Крушак працював до 1-го липня і пішов на безробіття. Ред. І. Кедрич-Рудницький редагує місячно „Конгресові Вісті“, що публікуються в обох щоденниках „Свобода“ і „Америка“. Службовики щоденно полагоджують біжучі справи бухгалтерії, телефоніки, кореспонденції та інші.

В основному треба згадати про такі справи, які підготувала і перевела канцелярія УККА:

1. Відзначення 22-го січня у Відділах УККА і в двох спеціальних осередках — у Вашингтоні і Олбані. У Вашингтоні в кімнатах Конгресу з участю сенаторів і конгресменів і Владики В. Лостена, який відмовив вступити молитву. У відзначенні взяли участь члени Екзекутиви УККА. Імпреза була успішною завдяки великому вкладу праці інж. Ю. Нестерчука — голови місцевого Відділу УККА. Підготовка в Олбані відзначень була в руках Окружного Комітету Відділів УККА, що його очолює п. Я. Кушнір і дир. Союзу п. В. Кваса.

3. Нагоди 22-го січня канцелярія вислала спеціальний пресовий комунікат в числі 2,320 примірників на адреси всіх пресових органів, радіських та телевізійних станцій Америки. На тому місці треба подякувати інж. Зобніву з Бінгемтону, Н.І. який доставив до нашої канцелярії всі дотичні адреси.

2. Меморандум Київської Гельсінської Групи. — В місяці лютому наша канцелярія вислала всім конгресменам, сенаторам, пресовим агентствам у Вашингтоні, державним бюроам у Вашингтоні, як і всім місцям до О.Н. копію меморандуму враз з перекладом на англійську мову. Цей документ вийшов на кошти УНСоюзу і його щоденника „Свобода“.

3. Конвенція Автомобільної Юні в Лос Енджелесі. — В дні 18-23 травня відбулася в Лос Енджелесі, Кал., Конвенція делегатів Автомобільної Юні. В конвенції взяли участь 1,000 делегатів. Для їх інформації про стан роботи в Україні, як і національні проблеми України ми старалися поінформувати відвідувачів 10,000 лекцій в тій справі. Співробітник канцелярії УККА п. Р. Крушак відвіз до Лос Енджелеса багато інформативного матеріалу, як також спеціальний памфлет Київської Гельсінської Групи. Багато праці для інформації делегатів віддала адвокатська фірма Кітковського і Воронського в Детройті, як також довголітній юніанський діяч в Детройті п. Стасик.

4. Травнева збірка на фонд СКВУ. — В місяцях травні і червні заходами Головної Канцелярії УККА і Відділів переведено збірку акцію на фонд СКВУ. Крім пресових закликів канцелярія УККА переслала всім своїм відділам збіркові листи. Підсумовуючи збірку подано такі цифрові зіставлення:

Відділи УККА зібрили	\$15,584.35
Організації виставили	494.25
Членські вклади:	
Український Народний Союз	750.00
„Провидіння“	500.00
ООЧСУ	500.00
ОДВУ	250.00
Разом	\$18,088.55
Індивідуальні вклади	6,114.00
Разом	\$24,202.55

5. Федеральна допомога Молодечим Організаціям. — Завдяки співробітництву стейтвого Уряду в Албані пані Християни Овад Український Конгресовий Комітет Америки, як також Плат і Молода Думка отримали в цьому році федеральну допомогу через стейтвовий уряд в Олбані в формі фінансів і харчів.

УККА спонзорувал приділ для СУМА в таборах в Елленвіл і Фітмор — Ваффало і ОДУМ в Акорд, Н.І. В тій акції нашим відповідником, який полагоджував всі справи зв'язані із письмами і формулярами зі стейту був п. М. Шмідель — голова Головної Управи СУМА. В дні 20-го червня зі стейтвого магазину на Бронксі отримано 11 тисяч фунтів харчів різного роду. Ті харчі були розділені між всіма трьома таборами за обопільним договоренням.

Фінансова допомога. — Вилікували такі гроші на допомогу тим таборах: липень — \$13,898.70; серпень — 14,043.87; вересень — 9,316.49; разом — \$37,259.06.

3 цілої приділеної суми стейт признає на адміністративні видатки 2,682.45 дол. Інспектори стейту декілька разів відвідували для контролю табору, щоб устатити чи зголошена сума дітей є правдива. Наші висновки з тієї акції ті, що це в перше нам віддалося завдяки поради пані Овад отримати таку визначну допомогу. Такі самі програми обов'язують і в інших стейтах. Жаль тільки, що ми в тому році з них не скористали, але є всі дані, що в біжучому році 1978 ми зможемо скористати з приділів при нашій співпраці із стейтовими урядами. В тій справі ми звернулися до відділів УККА західних і середніх стейтів Америки з проханням, щоб вони намітили спільні наради в Чикаго на яких докладно запізнаються з формальностями, що їх треба буде виконати для отримання допомоги. Такі наради відбулися на запрошення Відділу УККА в Чикаго в неділю, 20-го листопада ц.р. На них приїхала з Олбані п. Християна Овад, яка провела зустріч-семинар на тему „Як користати нашим молодечим організаціям, школам і дошкільно з федеральною допомогою у різних формах“. Пані Х. Овад, як знавець цих справ, була дуже допоміжною УККА і іншим спонзорам успішно одержати ці допомоги з стейті Нью Йорку.

6. Маніфестація в Нью Йорку. — 18-го вересня відбулася величава маніфестація в Нью Йорку. Відгомін про неї пішов по цілій Америці і по цілому вільному українському світі. Головним промовцем на тій маніфестації був д-р М. Штерн донедавна в'язень в Совєтському Союзі. Після свого виступу на маніфестації д-р Штерн відбув поїздки по великих українських громадах запланованих центрально УККА. І так мав доповіді і зустрічі в таких наших громадах: Нью Йорк, Союзівка, Чикаго, Вашингтон, Бостон, Філадельфія, Ньюарк, Бофало і Дітройт а тепер перебуває в Каліфорнії. Господарем всіх зустрічей були місцеві Відділи УККА. Майже у всіх місцевостях д-р Штерн зустрічався із англомовною пресою, мав виступи на радіях і телевізії. Про його поїзд писала не тільки українська преса, але також жидівська і американська. В четвер, 13-го жовтня він зустрінувся заступника президента В. Мондела на сніданку в ресторані в Києві, який був зорганізований комітетом для вибору мейором міста Нью Йорку Е. Кача. На тому місці хочемо ствердити і подякувати визначним українським громадянам, які безкорисно на прохання канцелярії УККА згодилися прийняти родину Штернів на утримання. І так вони мешкали в д-ра Кузьмака — від 27-го вересня до 7-го жовтня, в п-ва Зелених від 10-го жовтня до 6-го листопада і від 7-го листопада до свого виїзду до Каліфорнії в д-ра Матківського. Крім цих приватних домі УНСоюз безплатно прийняв його на Союзівку у кінці місяця вересня. Подімо окремо „Д-р М. Штерн в українській громаді“.

7. Акції в обороні прав людини в Україні. — Підтри-

муючи заяви президента Дж. Картера в обороні людських прав і свободи визнання, головна канцелярія УККА звернулася до всіх Центральних Організацій і своїх відділів з дорученням впливати на своїх сенаторів і конгресменів в своїх стейтах, щоб вони прилучились до зголошених резолюцій в Сенаті і Палаті Репрезентатів, які вимагають звільнення політичних в'язнів арештованих в Україні. В дні 17-го березня ц.р. відбулося в Нью Йорку переслухання в справі знищення релігії в СРСР, з рамені УККА зложив звання і передав меморандум д-р В. Душник. В четвер, 28-го квітня през. УККА д-р Л. Добрянський виступив перед спеціальною Конгресовою Комісією з обширними свідченнями про систематичне знищення національних, людських і релігійних прав в СРСР. Канцелярія спеціально виготовила матеріали у формі меморандуму, який був розісланий до всіх делегатів, що їхали на наради до Білгороду з рамені ЗСА, як також до всіх місій при О.Н. і всіх сенаторів і Конгресменів. Ці матеріали також переслали до президента ЗСА Дж. Картера і передали ген. секретарю О.Н. К. Вальдгаймю.

8. Від січня до жовтня регулярно появлялися Конгресові Вісті, які подають звіти із праці Централі і Відділів УККА. Вісті УККА ч. 27 змоглим виказом платників Національного Датку за 1976 рік появлявся в місяці листопада ц.р.

9. Інформаційне Бюро в Вашингтоні. — 18-го листопада відбулося офіційне відкриття Інформаційного Бюро УККА в Вашингтоні, яке міститься в центрі інформацій — Нешенал Прес Билдинг. Завданням нашого бюро є інформувати американський уряд, пресу і інші чужі установи про теперішній стан в Україні, як також інформувати українське громадянство про акції ведені в тій справі на форумі уряду ЗСА. Тимчасовим директором цього бюро є інж. Ю. Нестерчук, який за співпрацю ще й інших українських професіоналів у Вашингтоні вложив великий вклад в організацію і устаткування цього бюро.

10. Конференція і Наради в Чикаго. — В дні 11, 12 і 13-го лютого представники Екзекутиви УККА відбули наради з представниками Укр. Лікарського Товариства Північної Америки, з представниками відділів УККА середньо західних стейтів Америки та з представниками українських забезпечених і економічних установ в справі створення Крайової Господарської Ради при УККА. Ця Рада була створена 13-го серпня 1977 року в Чикаго і на перше завдання зобов'язалася придбати фонди на ведення Інформаційного Бюро у Вашингтоні.

ІЗДАВАННЯ

Потреба Українсько-Польського порозуміння

Юзеф Лободовський.

Триденна наукова конференція в МекМастерс університеті у Гамілтоні біля Торонта, Канада, присвячена українсько-польській проблемі в різних її аспектах, з участю понад 20-ти університетських українських і польських професорів із різних країн вільного світу, закладала проблему польсько-українських відносин — вже не тільки у площині наукової і теоретичної, але й політичної та практичної. У великій мірі спричинився до цього чи не найвидатніший сучасний польський поет і публіцист Юзеф Лободовський, постійно замешкалий в Еспанії, який взяв активну участь у згаданій конференції та після того виступав на різних, спеціально в його честь влаштованих зібраннях в ЗСА і Канаді. Автор прегарної „Пісні про Україну“ та численних інших поетичних творів і публіцистичних статей по лінії необхідності польсько-українського порозуміння — Юзеф Лободовський знову віршованим і прозовим словом апелював до здорового глузду, до політичного розуму, який — всупереч почуттям, що наростає впродовж сторіч ворожнечі — наказує спільним фронтом виступати проти спільного ворога в ім'я спільного інтересу — відновлення суверенних держав Польщі й України. „Можемо сваритися, можемо навіть одні проти одного битися, але спершу мусимо жити“ — закликав той польський поет, приятель України, вказуючи на існуючий стан, в якому ані польський, ані український нарід не можуть жити, пригнічені Москвою.

Сторіччя польської окупації українських земель, криваві мійні, польська політика національної асиміляції та соціально-економічної експлуатації, остання польсько-українська війна 1918-1919 р.р. і двадцятирічний період панування Польщі на Західній Україні у 1919-1939 р.р., логічно і природно накопичили в українських серцях і душах масу негативних супроти Польщі й поляків почуттів. Підсичують ті почуття далі такі факти, як протипольська політика, чи просто нагілка у сучасній комуністичній Польщі та прерізні резолюції й відозви різних емігрантських польських організацій під гаслами звороту Польщі — Львова і Вільна. Але все це або відгуки нещасного минулого, або людської короткозорості чи просто глупоти, або свідомої провокації. Політика, яка вимагає керуватися розумом, а не почуттями, диктує konieczність спільного антимосковського українсько-польського фронту, як „кондіцію сіне ква нон“ — як невідхильної передумови відзаскання і тривкого збереження самостійних ні від кого незалежних держав України й Польщі. Про майбутні наші кордони рішати уряди у столицях вільних держав України й Польщі — тепер ідеться про те, щоб ті вільні держави могли відновитися і зберегтися. Українсько-польського порозуміння боїться Москва, як найбільшої загрози для „єдиної неподільної“ Росії. Перемога Прометейського гасла — створення національних держав на обширі теперішнього Совєтського Союзу, що є насправді російською колоніальною імперією — це єдина концепція, сприйнятлива для всіх появленних Москвою народів.

Український Конгресовий Комітет, як організаційна й репрезентативна верхівка українського суспільства в ЗСА мусить цікавитися цією проблемою. Вона існує також на вужчому американському терені: в нашому українському інтересі лежить також виступати спільно з усіма іншими національними групами — між ними польською національною групою — в обороні спільних інтересів на терені ЗСА. Тому треба раз-ураз підкреслювати, щоб не керуватися своїми сентиментами і ресантиментами, а щоб діяти згідно з інтересами і потребами великої української визвольної справи та в інтересі, зокрема, американської громади з цією країною.

Ще про Леоніда Плюща

У підході до всіх подій у ширшому світі і до всіх окремих осіб, активних у громадсько-політичному житті, треба керуватися виключно тільки одним критерієм: чи вони приносять користь чи шкоду Україні, українській визвольній справі? Раз-ураз треба повторювати істинну, що в політиці не йдеться про симпатії-антипатії ані про сентименти й ресантименти, а про розум, який диктує дію. Ідеться про доцільність кожної дії, про об'єктивне ствердження фактів без уваги на те, чи вони нам подобаються, чи ні. І так само — про об'єктивний підхід до осіб з погляду їхньої корисності чи шкідливості для України діяльності, — без уваги на те, чи котрася із тих осіб нам симпатична чи несимпатична і чи згідні або незгідні з усіма її поглядами.

Леонід Плющ був одним із найбільш відомих діячів із руху спротиву в Україні, був політичним в'язнем в УС-СР, сидів у „психушці“, виявляв і далі виявляв рішуче й непохитне опозиційне становище супроти панівного в У-СРСР режиму і в його обороні виступило все українське вільне суспільство, змобілізувавши теж міжнародну опінію. Коли айд цим тиском кремлівська верхівка звільнила Плюща і він з своєю ріднею опинився у вільному світі — всі вільні українці без уваги на їх партійно-політичні погляди привітали Леоніда Плюща, як жертву окупантського режиму. У перших виступах Леоніда Плюща у вільному світі було багато дечого, що нам не подобалося і хоч він сьогодні вже не цілком той, яким був зараз після переїзду на Захід, проте й сьогодні не все в його поведінці нам подобається. Наприклад: запитуваний чи не запитуваний, ніким до цього не провокований він заявляв, що він „неомарксист“ і „атеїст“. Ніхто йому не лізе в душу, як узагалі у вільному демократичному світі не водиться, щоб хтось когось запитував, до якої партії він належить і чи він віруючий, чи невіруючий. Баламутний вислів „нео-марксизм“, бо не відомо, чи треба під цим розуміти „комунізм з людським обличчям“, як його називав чесний Александер Дубчек, чи якусь нову форму марксизму, довкола якого все ще ведуться палкі суперечки між Москвою, Пекіном, Београдом та найновішими єврокомуністами. Не подобається нам взагалі окреслювання себе, як будь-котрий марксист, бо ж марксизм давно збанкрутував: проповідуючи боювати клас і заповідуючи революцію використовуваної капіталістами робітничої класи, Маркс не перебачив, що постануть робітничі спілки з колективними договорами праці, що деякі категорії робітників заробляють краще за інтелігентів, що робітники в деяких галузях промислу будуть уділювати своїх фабрик і тому їм залежати на процвітання тих варстатів праці, — що постане всебічне соціальне законодавство, — що народиться новий націоналізм, який знівелює гасло „робітників всіх народів єднайтеся“.

Але все це не заперечує факту, що Леонід Плющ виступав не тільки у принципі за людські права, але й закресляв та особливо проти поярмлювання України і що заявляється за право України до своєї держави. І Леонід Плющ робить добру роботу для України, бо скрізь там, куди не мають доступу „буржуазні націоналісти“ — він має доступ і йому вірять, — всі ті лінії міжнародної кола, які вірять тому колишньому совєтському в'язневі, людині простодійній і щирій. І коли він недавно заявив: „...А коли будемо з'єднані, то й Бог нам допоможе...“ — то і його атеїзм не страшний. Тому не треба таврувати Плюща, бойкотувати його і дорікати йому. Шануймо його переконання та будьмо йому вчачні, що він робить добру

Леонід Плющ на пресовій конференції на Гавайях.

роботу для України — як ось на Гавайській конференції психіатрів. Це мрія Москви: „не знищили ми, більшовики, Плюща, хай знищать його, його земляки у світі“. Плющ є продуктом покоління, яке інше, як загал політичної еміграції. І це треба розуміти, як логічне явище. Плющ інший, але корисний для визвольної справи України, дармащо нам у ньому не все подобається.

ІЗДАВАННЯ

З ЛІСТІВ ДО ЦЕНТРАЛІ

Я, А. Романчук, залучую у цьому листі поштовий чек на дол. 12, як даток на Народний Фонд УККА. На жаль, одноразово дол. 25, я не встані виставити, то дальших дол. 13 вишлю трохи пізніше. Мій Сош. Сек. тільки 124 дол., як не хворію то дороблю ще 30 дол. на місяць (два дні праці), але

того мало на життя. В банку не маю грошей, але маю малу власну хату, то все мого багатство. Але не хочу стояти в стороні від помічі для нашої української справи. Вибачте і прийміть слова пошани, Антоніна Романчук, Ст. Петербург, Фла.

„Інститут Порівняльних Політичних і Економічних Систем“

Доповідаючи на засіданні Крайової Ради УККА в дні 10-го грудня ц.р. про свою діяльність — президент УККА проф. Лев Дабрянський інформувал також про свою роль, як члена Дорадчої Ради Пропагандного Фонду для молоді Чарльза Едісона, та директора Інституту Порівняльних Політичних і Економічних Систем у Вашингтоні, Д.К. Проф. Лев Дабрянський, міжнародний авторитет у справах комуністичних систем, палко поручав, щоб українська молодь зацікавилася студіями у тому Інституті. Річна оплата становить 570 дол., отримується за курс 6 „кредитів“, оплата за кімнату на 6 тижнів — 200 дол., — харчі коло 250 дол., таким чином всі кошти (вкл. з помеш-

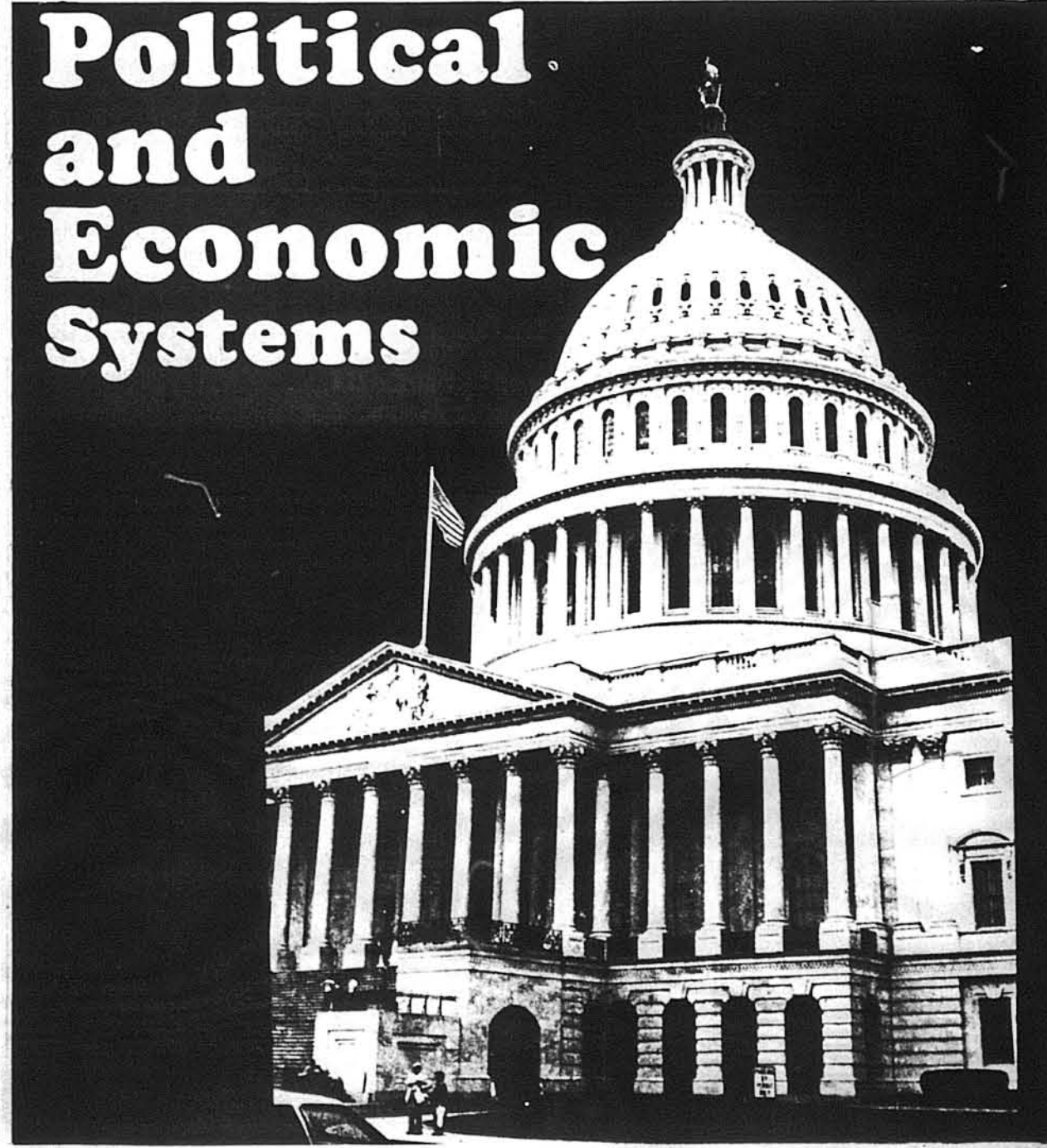
канням і харчами та вписом) — 1,010.00 дол. Курс тривав від 9 червня до 21 липня 1978 року. Останній термін зголошування аплікацій — 15-го лютого 1978 року.

Аплікації зголошувати і за всіма інформаціями звертатися на адресу:

Dr. Lev E. DOBRIANSKY — Director
Comparative Political and Economic Systems
5272 River Rd., Suite 770
Washington, D.C. 20016

Кошт аплікацій — 15.00 доларів.

Political and Economic Systems

1940

УКРАЇНСЬКИЙ
НАРОДНИЙ
ФОНД

1977

Ukrainian National
Fund Drive

Фінансовий стан каси УККА

За одинадцять місяців 1977 року до Народного Фонду влинуло \$64,000, що було на \$5,800 менше чим в тім самім часі 1976 р. Причиною зменшення були менші внески від організацій, які в минулому році перед Конгресом УККА їх вивірювали.

Прибутки з видавництва дали суму \$3,363.

Успішна збірка на потреби СКВУ дала суму \$25,500, а відсотки від інвестицій суму \$4,568.77. В загальному всіх прибутків було \$97,431.77, тобто 56% передбачених бюджетом.

Загальна сума всіх видатків була \$118,931. Персональні видатки дали суму \$32,096, а річні \$9,035.37. Кошти видання „Укр. Квартальника“ були \$18,586.89. Для підготовки двох книжок видано суму \$3,127. Видання „Конгресових Вістей“ коштувало \$4,346.

Видатки у зв'язку із збіркою до УНФонду, дали загальну суму \$8,544. На потреби СКВУ виплачено суму \$17,713.34. Очікуємо від канцелярії СКВУ розчислення про збірку пожертв з терену ЗСА, які вплинули впродовж до Торонто і по одержанню цих розчислень вилево ім належну від нас суму. Кошти засідань і візидів в терен, були у висоті \$5,235. Дотайш уділено на суму \$2,695.00. Кошти вдержання дому с вищі, як передбачалося, бо вже виплачено за них суму \$4,842.69. На влаштування Канцелярії у Вашингтоні видано \$2,540.00.

З огляду на це, що видатки були вищі від прибутків, доложено з асигнованій суму \$21,500.

В місяці грудні завершується збірка Національного Датку, яку інтенсивно започатковано ще у вересні ц.р. Тоді було виготовлено звернення і розіслане до читачів „Свободи“ і „Америки“ та на адреси платників. Вислано звернення також до Центральних Організацій. Вислано звернення на ті самі адреси святкові побажання з пригадкою про плательність Національного Датку. Вислано звернення до Відділів УККА з проханням послити збірку Національного Датку. Із зверненням є статистичні дані по місцевостях про висоту збірки за попередні два роки. Сподіємося, що так, як у минулих роках, груднева збірка буде успішною і що вона дасть побажану суму впливів.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УККА ЗАМКАЄ ВІЛИВИ НА БЮДЖЕТОВИЙ 1977 РІК — З ДНЕМ 15 СІЧНЯ, 78!

КРАЙОВА ГОСПОДАРСЬКА РАДА ПРИ УККА

Пані У. Дачук доповідала на Крайовій Раді 10 груд. 1977:

Дня 13-го лютого ц.р. відбулися наради в Чикаго, на яких вибрано Комісію для підготовки оформлення Крайової Господарської Ради при УККА, якої завданням мало бути опрацювати план спільної української економічної дії в Америці. Вибрана Комісія підготувала правильний Класові Господарської Ради.

13-го серпня відбулися в Чикаго наради, в яких взяли участь наступні члени Екзекутиви і Крайової Ради УККА:

Мгр. Вазарко, п. Ульяна Целевич, д-р А. Хрестовський, інж. Григорчук, д-р Нестерчук, д-р Кулас та п. У. Дачук. У висліді цих нарад створено Крайову Господарську Радку при УККА.

Пі очолив — директор Омелян Плешкевич, а до Управи ввійшли панове:

д-р Кулас і М. Семчишак — місто голови,
д-р Кобилицький — секретар,
д-р Старух — організаційний референт,
д-р В. Нестерчук — пресовий референт,
д-р Мацюк — скарбник,
У. Дачук — представник Екзекутиви УККА.

Осідком організації є Чикаго, де проживають всі члени управи.

Прийнято з деякими змінами Правильник, який був виготовлений Комісією за проханням д-ра В. Нестерчука і який розглядала Екзекутива УККА на одному зі своїх засідань.

Членами Крайової Господарської Ради є:

5 секретарів,
4 Братські Союзи,
Централі Українських Кооперативів,
Ліга Укр. Школяро-Позичкових Кас,
Союз Купців і Підприємців та
Конференція Укр. Професійних Товариств.

До Крайової Господарської Ради входять один член Екзекутиви УККА як зв'язковий.

На цих основних нарадах були виголошені короткі доповіді, а саме:

Міністер Ю. Ревай — про Конференцію Українських Фінансових Установ, яка перестала існувати.
Мгр. І. Вазарко — про плани праці УККА, та фінансові потреби — (Канцелярія у Вашингтоні).

Ульяна Дачук — Фінанси УККА та konieczність збільшення числа платників Національного Датку.

Внесено дуже важке для УККА рішення, що Крайова Господарська Рада зобов'язується до року внести суму \$25,000 для фінансування Інформаційного Бюро УККА у Вашингтоні. З огляду на брак часу, не було відразу вирішено, як ця збірка має відбуватися.

Делегат Головної Управи Лікарського Товариства відразу здекларував суму \$1,000 на ту ціль.

В дні 2-го жовтня ц.р. Управа Крайової Господарської Ради відбула в Чикаго своє перше засідання, на яким:

1. Зроблено аналіз завдань цієї організації;
2. Намічено план праці;
3. Вирішено спосіб фінансування Інф. Бюро у Вашингтоні.

Крайова Господарська Рада вважає, що при більших Відділах УККА повинна існувати Референтура Крайової Господарської Ради (а таких Відділів є приблизно 14) і просить, щоб Екзекутива УККА видала об'явку до Відділів про konieczність вибрання референта, підтвержуючи його завдання виключення підприємств, промисловців до співпраці з Крайовою Господарською Радою, збирання інформації і даних про можливості в тім терені.

Красва Господарська Рада проктує:

1) друкувати статті в укр. пресі для стимуляції українського економічного життя і розвитку існуючих чи заснованих нових підприємств;
2) улаштування зустрічей представників Крайової Господарської Ради з референтами в терені, та зустрічі з місцевими підприємцями для вивчення думок і ширення знання при різні економічні можливості.

Відносно збірки грошей на фінансування Інформаційного Бюро у Вашингтоні рішення, щоб кожний з 5-ти секторів, який належить до Крайової Господарської Ради внес суму \$5,000 на цю ціль та по \$500.00 річної вкладки.

ВІСЛАХУЙТЕ ДО УНФОНДУ СВОІ ВНЕСКИ І ПОЖЕРТВИ НЕГАЙНО, У ЦЬОМУ МІСЯЦІ ГРУДНІ, 1977!

Прелімінар бюджету УККА на 1978 рік

ПРИБУТКИ:

1. ВІПЛАТИ ДО УНФОНДУ:

а) індивідуальні	\$136,000	
б) внески організацій	12,000	
в) спеціальні датки	2,000	
Разом пожертв до УНФ	\$150,000	\$150,000

2. КАНЦЕЛЯРІЯ У ВАШІНГТОНІ — Красва:

Господарська Рада	25,000	25,000
(окремі позиції будуть подані)		

3. ВИДАВНИЦТВО:

а) „Український Квартальник“	3,000	
б) Книжки	2,000	
Разом	5,000	5,000

4. ФОНД СКВУ — III-й Конгрес СКВУ:

Пожертви	35,000	35,000
----------	--------	--------

5. ВІДСОТКИ ВІД ОЩАДНОСТЕЙ:

Разом прибутки	\$220,000	\$220,000
----------------	-----------	-----------

ВИДАТКИ:

1. Адміністрація	\$40,000
2. Річні видатки	10,000
3. Видатки проф. Добрянського	7,200
4. Бюро у Вашингтоні	25,000
5. „Український Квартальник“ (4 числа)	20,000
6. Публікації, брошури і книжки	19,000
7. „Конгресові Вісті“	6,500
8. Український Народний Фонд	14,300
9. Підготовка до святкування 1000-ліття Християнства в Україні	5,000
10. Фонд Оборони Людських Прав	10,000
11. Фонд СКВУ	35,000
12. Шкільна Рада УККА	7,000
13. Кошти засідань та подорожей в терен	6,000
14. Дотайш	9,000
15. Вдержання Дому НАДВИШКА	5,000
РАЗОМ ВИДАТКИ	\$220,000

ВИДАТКИ:

1. АДМІНІСТРАЦІЙНІ:

а) Персональні видатки:		
платні службовиків та організаційних референтів		\$40,000
б) Річні видатки:		
Телефони	\$2,000	
Канцелярське приладдя	750	
Устаткування	500	
Оголошення (преса і тп.)	500	
Поштові оплати	1,000	
Обезпечення шпитальне	2,100	
соціальне	2,100	
від безробіття	800	
Різні	250	
Разом	\$10,000	\$10,000

2. ВИДАТКИ проф. Добрянського

	7,200
--	-------

3. БЮРО у ВАШІНГТОНІ

	25,000
--	--------

4. „УКРАЇНСЬКИЙ КВАРТАЛЬНИК“ (4 числа):

Редактор	\$4,700
Гонорарі	2,300
Друкарня і переплетня	10,000
Експедиція	2,000
Адміністрація-порто, конверти і тп.	1,000
Разом	\$20,000

5. ПУБЛІКАЦІЇ, БРОШУРИ І КНИЖКИ:

а) Акти Української Державності	9,000
б) „Українці в Америці“	10,000
Разом	\$19,000

6. „КОНГРЕСОВІ ВІСТІ“:

Редактор	1,000
Друкарня	5,000
Друк для „Америки“	500
Разом	\$6,500

7. УНФОНД:

10% звороту коштів Відділам	6,000
Виказ Плати „Вісті УККА“ ч. 26	2,200
Поштові оплати	2,400
Конверти	2,000
Друки	500
Святкові картки і заклики	1,000
Виказки	200
Разом	\$14,300

8. ПІДГОТОВКА ДО СВЯТКУВАНЬ 1000-ліття Християнства в Україні

	5,000
--	-------

9. ФОНД ОБОРОНИ Людських Прав:

Оголошення, література	10,000
------------------------	--------

10. ФОНД СКВУ — III-й Конгрес

	35,000
--	--------

11. ШКІЛЬНА РАДА УККА

	\$7,000
--	---------

12. КОШТИ ЗАСІДАНЬ та подорожей в терен

	6,000
--	-------

13. ДОТАЦІЇ

	9,000
--	-------

14. ВДЕРЖАННЯ ДОМУ:

Огрівання	\$1,900
Забезпечення	1,600
Електрика	500
Чистення	1,000
Разом	\$5,000
НАДВИШКА	1,000
РАЗОМ ВИДАТКИ	\$220,000

ЗВІТ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ УККА

В суботу, 3-го грудня, 1977 року Фінансова Комісія Красвої Ради відбула своє чергове засідання.

Комісія:

— розглядала стан збірки Нац. Датку за 1977 рік, намічений на початку 1977 року,
— план праці на цей рік;
— зробила порівняння бюджетових сум з дійсним станом прибутків і видатків за цей рік;
— намітила бюджет на 1978 рік.

У висліді цих нарад Фінансова Комісія вносить наступні рекомендації:

1. Вислати Український Квартальник всім тим платникам Нац. Датку, які склали пожертву у висоті \$40.00 або більше. Досі отримували його особи, які вплачували вже \$25.00, або більше.
2. Піднести передплату Українського Квартальника до \$12.00.
3. Скласти комісію для розглянення можливостей притягнення ширшого круга співпрацівників чи дописувачів до Українського Квартальника, щоб зробити його більш почтливим та популярним. Розглянути кошти його видання, папір, тираж і т.п., які постійно зростають.
4. Кошти вдержання будинку, які припадають на УККА, виявилися значно вищі, як це передбачалося. Перший поверх УККА віддав до розпорядження безкоштовно Шкільній Раді. Комісія пропонує, щоб суму \$150.00 місячно (\$1,800) зачислено до видатків за опал та електрику, перекинути на дотацію для Шкільної Ради.
5. Комісія пропонує призначити ще 1977 року наступні дотайш трьом найбільшим молодечим організаціям: Плат — \$1,000; СУМА — \$1,000; ОДУМ — \$500.00.
6. Комісія повторює давню резолюцію, що необхідним є підшукати організаційно-фінансового референта для підсилення організаційної сітки, вдержання контакту з тереном, що допоможе збільшити пожертви до Народного Фонду.

У згоді

Нью Йорк. — 3-го грудня ц.р. відбулися тут річні Загальні Збори Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Великого Нью Йорку — Метрополітального Відділу УККА, в яких взяло участь 58 представників місцевих організацій, 16 членів Управи і кілька гостей та у висліді яких обрано нову Управу у такому складі: інж. Євген Івашків — голова, адв. Роман Гутенберг — потесний голова, д-р Аскольд Лозинський, мгр. Іван Вазарко, інж. Юрій Гончаренко, Ірина Куровицька, д-р Ігор Соколовський, інж. Іван Мокрішський, адв. Юрій Волинський — заступники голови, пані Леся Гой, Розалія Полч — секретарі, Микола Хома — голова фінансової комісії, до якої входять: інж. Ярослав Обершнін, Михайло Салдан, д-р Іван Ссрант і Михайло Юзеїв; ред. В. Левенець, ред. І. Дябога — преса й інформація; Комітет Оборони України: мгр. Борис Потапенко — голова, Микола Грицьковий, Дарія Степаняк, Стефанія Салдан, Роман Юзеїв, Михайло Турчин, Всеволод Селенко, Мирослав Ювняк, Роман Крупка, Микола Чорний — члени; Мистецько-імпресовою комісією: пані О. Лупька, Володимир Парута, Дмитро

д-р О. Соколиншин, д-р Василь Палідвор, адв. О. Германюк, д-р Ірина Падок і Микола Турецький. До Національної Комісії, яка займалася на протязі 3-ох місяців укомплектуванням лист членів до нової Управи входили: Микола Грицьковий — голова, Андрій Падка — секретар, пані Ірина Куровицька, інж. Юрій Гончаренко, ред. Володимир Левенець, капітан Михайло Лучов і Степан Чука — члени. Комісія була затверджена Загальними Зборами з додатком Василя Магала.

Сцена з відкриття Українського Інформаційного Бюро у Вашингтоні: промовляє президент УККА проф. Лев Добрянський.

Країни ОПЕК-у не будуть підвищувати цін на нафту

Карабаллада, Венесуела. — Представник ОПЕК-у, Організації, до якої належать країни експортери нафти, заявили на сесійній конференції у Венесуелі за тимчасовим замороженням цін на нафту і підтримці резольуції, яка закликає провідників цієї сировини, не піднімати цін, які можуть створити другу економічну кризу у світі і поглибити інфляцію в багатьох країнах Європи. Після того, як представники 13-ох країн експортерів нафти не погодилися на підвищення, краї домагалися деякі арабські країни, генеральний секретар Організації ОПЕК Алі Яйдаг заявив на пресовій конференції, що опозиційні країни прийняли рішення більшої і тимчасово не буде підвищити на нафту, як раніше передбачалося. Ціни на цей продукт залишаються такими, якими вони були досі. Очевидно, — відмітив представник ОПЕК, на слідуючій нараді ОПЕК-у, яка відбувається 15-го червня 1978 року, справа підвищити цін напевно буде знову дискутована в залежності від економічної ситуації у світі.

Політичні й економічні спостерігачі стверджують, що такий оборот справи на конференції ОПЕК-у треба завдячувати посиленій дипломатичній акції Адміністрації президента Джиммі Картера, яка доклала максимум зусиль, щоб не допустити до підвищення цін на нафту під терпітним пору, коли ціна долара на міжнародних ринках впала і коли Європа, зокрема Велика Британія, переживає ще й далі господарську кризу, викликану колишнім ембаргом на нафту. Особливі старання виявили американські дипломати в Савдійській Аравії і Ірані, у двох країнах, які найбільше продукують нафту. Шейх Ямани, представник Савдійської Аравії заявив, що його країна, як і раніше продукуватиме 8,5 мільйонів бочок на день, щоб задовольнити потреби на нафту і вдержувати стабільними ціни на цей продукт.

ЛИСТА ЖЕРТВОДАВЦІВ на ПАТРІАРШІЙ ФОНД за 1977 рік

Дол. 2,500.00 — Відділ Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦ в Нью Йорку;
дол. 1,000.00 — Кравець Юрій;
дол. 500.00 — Лешко Теодор і Стефанія;
дол. 200.00 — Матійчин М. і А. (Кетскіл, Н. Й.);
дол. 145.00 — Заводок Антоніна;
дол. 120.00 — Овсєнська Ольга;
по дол. 100.00 — Береза Б. і М., Богачевський Вол., зам. кв. бл. п. С. Богачевської Дзюбницької; Вербовський І., Вітанович Д. (Берклі Гтс., Н. Дж.), д-р Восвідка Я., Гіряк І. і П., Кушнір Р. і М., Михалевич Л. збірка в пам. бл. п. Батька М. Богдана, Пастушенко Я. і Н., д-р Прокоп М. і Л., інж. Раковський Р. і Л., д-р Рогозницький К. з друз., Савків Т. і О., Савтін М. і К., в 20-ти річчя смерті пароха Грейт Медовс. о. М. Гіля; Мгр Шербанюк Я. і Л.;
по дол. 50.00 — Байбак А. П., Білоус М. і Н., д-р Бородайко Б. і Л., Демків І. С., Куніцька О., д-р Михайлів В. і С., Ненаткевич Д. М., д-р Палідвор В. і М., Сим О., Скремєта П., Тренот, зам. кв. бл. п. В. Чуловського, Стецюк М. К., зам. кв. бл. п. О. Гуменної — Мамі Ліді, Ціховляз Л. в пам. бл. п. О. Головної, Ціховляз Л. і З. зам. кв. бл. п. Слави Губернович, Шуган Софія, по дол. 30.00 — Бакуменко Г. і М., Болднар К. з сномом Богданом в пам. бл. п. Бойка М., Гітот А., Стецюк М. К. з Юрком зам. кв. бл. п. А. Корчмарик;
по дол. 25.00 — Бакуменко Г. і М., зам. кв. бл. п. Е. з Гулеїв Жук, Божик Г. з друз. в пам. бл. п. Я. А. Дідика (Чіле), Гнатів І. з род., зам. кв. бл. п. д-ра С. Мішко; Гавранек І., мгр Гринів В. зам. кв. бл. п. о. інж. І. Шабельського, Зінчик І. та Левіцька Яр. у 85-ліття Мамі О. Назар, Когут І. і М., Корчницька Е., Кравецький Н. зам. кв. бл. п. М. Стахова, д-р Крамарчук І. в пам. Небуденої Людчини бл. п. І. В. Кобзаря, Крушельницька С., Ленюва О., Лопадчак Т. і А., Никифорак А., Об'єднання Жінок ОЧСУ, д-р Остапук Я. і І., Гартфорд, зам. кв. бл. п. І. В. Кобзаря, Петрик С., Подушовські І. і О. зам. кв. бл. п. І. Варчака, Подушовські І. і О. зам. кв. бл. п. нотарі І. Даниловича, Роді І., Сахрин В. і М. зам. кв. бл. п. Д. Скубиш Каламуницької, Секрета А., Стецюк М. К. зам. кв. бл. п. М. Антонів, Тараско П., Терлецька К., Шипула М. і С. зам. кв. бл. п. Я. Стасюка;
по дол. 20.00 — Білан І., Гонор М., Карван О. (Філадельфія), Кульба В. з друз., Мосевич Л. (дар від П. Професора), Станішин М. і І. зам. кв. бл. п. Е. Макарушич;
по дол. 10.00 — Салєцькі Я. і А. 15.00 дол., Більницька Н., Емільде де Фіоре, д-р Карпінська С., Кекіш О. і Е., Лисогір М., Обаранець Е. зам. кв. бл. п. П. Чуловського, Петрик П. зам. кв. бл. п. Е. Макарушич, Шніцар М.;
по дол. 5.00 — Рекшинська С. 7.00 дол.; Абрамюк М., Дуда І., Маркевич А., Мартинюк Я. зам. кв. бл. п. П. Чуловського, Москва М., Стадник Р., д-р Терещук-Кмет Н., Тимощорак С.; та Вороневич О. 2.00 дол.

Дол. 305.00 — Збірка в пам'ять бл. п. Ольги з Левіцьких Шербанюк: д-р Мороз Р. і Л. \$50; по \$25: Галів М., Зелик Л., Машталер З., Пастушенко Я., Портитко Р., Скоробогаті Р. і К.; Левіцька Ева дол. 20.00; Качала О. 15 дол., та по 10.00 дол.: Гробельський С., Дзидів І., Качмар В., Крупка Р., Навроцькі Ю. і Хр., д-р Палідвор В., Інж. Пасєцький Н. і П.
Дол. 265.00 — Збірка зам. кв. бл. п. Марії з Федівих Блаженко: Федів Л. дол. 105.00, Гресєв М. і О. дол. 100.00; д-р Біллі з род. 30.00 дол., Іваніцький М. 25.00 дол., та Петик І. 5.00 дол.
Дол. 205.00 — Збірка зам. кв. бл. п. Ярослава Стасюка: Натірна Д. 50.00 дол., Чума І. і Б. 32.50 дол., по 15.00 дол.: Корнага В., Кушнір Р. і М., по 10.00 дол.: Гнатківський В. і Б., Ретська з род., Содоль П. і Н., Купчинська Т. 7.50 дол., по дол. 5.00: Закляцькі В. М., Томаселлі В. Л., Мосевич Л., Сомкало Р., Забріцька, Чапак, Шумило М., Сеньків М., Косаревич В., Косаревич М., Біловус С.
Дол. 200.00 — Жертва зам. кв. бл. п. інж. Петра Чуловського: Скремєта Е. і Л. \$50.00; по 25.00 дол.: інж. Бергульська С., Мисієв В. і О., д-р Політило А., по 20.00 дол.: Васків О. і М., Винник І., Винник О. і Б.; Данилович І. і М. дол. 10.00, та інж. Бачинський 5.00 дол. Збіркою зайнявся В. Мисієв.

Разом 8,749.00 дол.
ВСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ НА ПАТРІАРШІЙ ФОНД З НАГОДИ 85-ЛІТТЯ УРОДИН ТА 60-ЛІТТЯ СВЯЩЕНСТВА ПАТРІАРХА ЙОСИФА — ШИРЕ СПАСИБІ!
Відділ Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦеркви в Нью Йорку замовляючи Збірку Акцію в Ювілейному 1977 році пересилає БЛАЖЕННІШОМУ ПАТРІАРХОВІ до Риму чека на 10,000.00 дол. (десять тисяч доларів).
Дальші пожертви на ПАТРІАРШІЙ ФОНД просимо складати або надсилати поштою на адрес: „Самопоміч“, 108 Друга Авеню в Нью Йорку, Н. Й. 10003, наkonto ч. 6620, або „АРКА Ко.“, 48 Схід 7-ма вул., Нью Йорк, Н. Й. 10003.
ЗА УПРАВУ:
Яр. Шербанюк, голова Яр. Пастушенко, касир

Петера Ментена, згодного нацистського колаборанта, засуджено на 15 років ув'язнення

Амстердам, Голландія. — Пресові агентства інформують, що голландський суд засудив 78-річного Петера Ментена, згодного нацистського злочинця, якому суд доказав вбивства життів в Західній Україні в часі Другої світової війни, на 15 років в'язниці. Тринадцятирічний бунал, який займається воєнними злочинами, засудив підсудного Ментена на підставі доказаної йому вини, що він брав участь в розстрілі життів в селі Підгорці біля Львова в 1941-му році, але суд відкинув закиди, що Ментен брав участь в розстрілі 175—200 життів в селі Урч. Розправа проти Ментена, який уважався найбагатшою людиною в Голландії, а його колекції образів оцінюють на мільйони доларів, розпочався ще в травні ц. р. і продовжувався, перервами до 14-го грудня, коли закінчилися всі докази. Ментен перебував у в'язниці до початку листопада, прокуратор домагався смертного ув'язнення для підсудного. Ментен відкинув усі закиди проти нього. Раніше, в 1949 р., Ментен

Гарвардська україніка...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

фій. Збірка Гарвардської україніки збагатила ще в 1977 році на 14 тисяч назв. В часі кількомісячного перебування в Гарварді о. д-р Д. Блажейовський склав при співпраці Е. Касинця каталог усіх надбав українців в Гарварді від 1970 року. На основі того каталогу можна спостерігати, що в часі останніх семи років придбано понад 8,800 монографій, не враховуючи багатство серійних і виділових публікацій. Каталог

БАТЬКИ! Заважайте замолоду ваших дітей з найстарішою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запанити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового світового гелена!

Цінний і корисний новорічний дарунок рідним і друзям

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР на 1978 РІК

Ще у місяці жовтні 1977 р. вийшов із друку календар нашої Церкви на 1978 рік. Цей календар-альманах на 20 сторінок більший від попереднього. Крім місяцеслова, уставної частини, шематизму та адресаря всього українського православного духовенства у вільному світі, календар на 1978 р. має багату літературну частину. Серед авторів статей і розвідок — люди з-поза „Залізної Куртини“, а в тому і з України. Для бібліографів-вельмишнних „Показник до Укр. Прав. Календаря за роки 1951-1975“, що має 10 розділів.
Оздоба календаря-альманаха є його графічне оформлення: він рясно ілюстрований, обгортку для нього виконав проф. П. Холодний. Серед світлин вельмишнних колекція ше не зруйнованих більшевниками дерев'яних церков XVII-XIX ст., яку одержано з України. Ці церкви стоять ще на Київщині і в Галичині та на Волині, Поділлі, Лемківщині і Закарпатті, але, на жаль, лише як архітектурні пам'ятки, без права відправляти у них Богослужби.
Не заважаючи на дуже високі сьогодинні кошти друку, ціна одного примірника всього і тільки \$6.00, з пересилкою \$6.50. Наклад на вичерпаний, а тому поспішіть з замовленням, пересилаючи відносно належність на адресу:
UOC BOOK STORE
P.O. Box 495
So. Bound Brook, N.J. 08880

НОВА ГРАМОФОНОВА ПЛАТІВКА КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Диригент Григорій Китаистий

З нагоди зближення 60-ти ліття Капелі Бандуристів вийшла нова стереофонічна грамофоновка, 12-ти цалова платівка Капелі під назвою

„ЮВІЛЕЙНА — 60“ або ч. 18

• Перша сторона це інструментальні композиції укладу Григорія Китаистого, базовані на народних мелодіях.
• Друга сторона — історичні й побутові пісні.
• Мистецьке оздоблення альбому артиста ЕДВАРДА КОЗАКА.
• Ринкова ціна платівки \$6.00.
• Замовлення разом з заплатою надсилати на адресу:
Ukrainian Bandurists Chorus
P.O. Box 12129, Hamtramck Br., Detroit, Mich., 38212, U.S.A.
Кошти пересилки в періоді свят оплачує Капеля. Платівку можна набути також і в місцевих книгарнях.
УПРАВА КАПЕЛІ

ДО 60-ЛІТТЯ РЕВОЛЮЦІЇ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ських армій 1917-24 років. Вояки УПА стояли ще у боротьбі проти Москви вісім років після закінчення Другої світової війни. Деякі з'єднання, згідно з наказом, закінчили боротьбу та перейшли для інших завдань у цивільне підпілля, інші, для поширення справи боротьби проти Москви на захід, перейшли кордон сателітних держав і подалися в американську окуповану зону Німеччини. Довголітня боротьба УПА зливалася західний світ та спричинялася до невмирущої слави повстанської України, стратегії і тактики з'єднань УПА.

Картина боротьби за державність доповнюють інші українські форми Другої світової війни: І. Української Дивізії УНА, 35-ліття якої припадає в наступному році, Другої дивізії УНА та менших її з'єднань, а тех повстанських відділів на далеких обшарах України. Існували ще українські батальйони і сотні, створені українськими старшинами, коли захищалися збройна потуга Німеччини; їхні останки перейшли до І УД УНА так, що під кінець війни около 25 відс. вояків і старшин УД УНА це колишні вояки червоної Армії і національні партизани.

Як бачимо, події з-перед 60-ти років знайшли не тільки відгомін серед істориків, письменників та інтелектуальних українських організацій, але головню в підпільних організаціях, в апотеозі зброї і боротьби у збройних чинах Карпатської України.

Ми врешті навчилися розуміти, що у війні за існування не тільки нації, але за існування української людини взагалі, нема психічного наставлення до „воріженьків“, бо перед нами є ворог з його тотальними засобами війни і тотальними намірами знищити Україну. Нині ми краще розуміємо того визначного провідника релігійних воєн, який закликав поборювати ворога — чорта: „Вий ворога хрестом, хай знає з ким має до діла!“ Або з словами Черчилля, який у час війни на нараді, де говорив, що є теж „добрий німець“, відповів: — Добрий німець — мертвий німець!

Ми всі мали велике щастя жити в історичній добі, яку характеризує боротьба України за державність і за волю Ватківщини. Ми дякуємо Всемогучому, що нам було дано стати учасниками і свідками подій Великого Чуда почала української нації, сьогодині вже незламної і незнищимої. Змагання це не закінчені і тому плекаймо далі традицію боротьби і в тому хай нам променом постає Шевченко — цитую за есеєм Василя Барки: „Поетові видається боротьба з ворогами Ватківщини предковичною боротьбою з жорстокими повторами тьми і смерті... Дуже були повторами: а поет, катуючись, ставав проти них... Як високий дуб, що короною торкає небо, приймав найдужчі удари грози, обороняючи від згубного вогню перші квіти, возлеяні коло його коренів“.

Алірм для України триває!
ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН
УНСОЮЗУ!

Увага! Гартфорд і околиця! Увага!
Слухайте українське радіоблагослов'я „ГОЛОС ЄВАНГЕЛІЇ“ зі станції WACE, Чікопі, Масс. на хвилі 730 АМ кожної неділі, о год. 12:45 по пол.

Св. Софія — Т-во Українців Католиків — Комісія Патріаршого Фонду — ЗАКЛИК ДО ЖЕРТВИ-ПОДЯКИ

Надходячий Рік Божий 1978-ий, це п'ятнадцятий рік перебування Іх Блаженства Патріарха Йосифа І між нами, після його звільнення з совєтської каторги.
Як подяку Всевишньому за цю його велику ласку до українського народу, зложім сьогодині нашу шедру жертву на

ПОСТІЙНИЙ ПАТРІАРШІЙ ФОНД

Жертва на Постійний Патріарший Фонд, це активний вияв нашої участі у Божому Плані, що зберіг нам Патріарха.
Жертва на Постійний Патріарший Фонд, це подяка Всевишньому за надіслання Патріарха до вільного світу, на добро нашої Церкви і нашого Народу.
Дорогі Миряни!
ПОСТІЙНИЙ ПАТРІАРШІЙ ФОНД росте і розвивається. Нам усім слід його посплювати та розбудовувати, щоби він адержував усі Патріарші інституції і надбаня.
Виховна праця цих інституцій та їх видання, підносять духовний рівень нашої молоді, поглиблюють почуття нашої національної гідності та роблять нас усіх громадянами кращого і вищого світу — світу української християнської культури.
Сплатам довг вдячності нашій Церкві-Мучениці — жертвуймо на ПОСТІЙНИЙ ПАТРІАРШІЙ ФОНД!
Чеки та т. зв. „монеї ордену“ прохасмо виписувати на: St. Sophia Religious Ass. — Patriarchal Fund та вислати на адресу:
ST. SOPHIA RELIGIOUS ASSOCIATION OF UKRAINIAN CATHOLICS, INC.
7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117
Всі датки зложені на Т-во Св. Софія можна відтягати від податку.

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ НА ОСЕЛІ СУМА в ЕЛЛЕНВІЛЛІ

Заряд Оселі
Спілки Української Молоді Америки в Елленвіллі, Н. Й.
вашатовує
в суботу, 31-го грудня 1977 р., о год. 9-й веч. до ?
в новій і прекрасно влаштованій Світлиці
НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ
До танців гратиме молодеча оркестра „ІСКРА“
• Багато несподіванок; смачний буфет в заряді Пань.
• Столики і нічліги просимо замовляти в Крайовій Управі СУМА — 136 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й. 10003, тел. (212) 477-3084, або в канцелярії Оселі СУМА — (914) 647-7230.
На зустріч Нового Року щиро запрошуємо Всіх, зокрема молоді.
Заряд Оселі СУМА

УКРАЇНСЬКА І МОСКОВСЬКА...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Група настоює на необхідності незалежних міжнародних комісій по розгляду злочинів нею порушень. Влада ніколи не допускала і не допускає такого розгляду.
Документи адресовані, зокрема, всім Головам Урядів, які підписали Гельсінкські Угоди і які передали на широкий розголос за допомогою західних кореспондентів і західні органи інформації.
30-го червня в Дружківці проголошений вирок двом учасникам Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод.
Суд над Миколою Руденком і Олексієм Тихим — грізне попередження іншим.
Зроблено також попередження: засудженням може бути кожний, хто співчуває тому хто відкриває виступи на захист прав людини.
Приклад — рівночасно з судом в Дружківці відбувся суд в Одесі над Василем Барладіну: обвинувачення в наклепі на державний лад, три роки позбавлення волі — за читання і розповсюдження матеріалів Гельсінкської Групи.
Суд в Дружківці і суд в Одесі — відкриті політичні процеси — безсмертна демонстрація перед цілим світом радянського розуміння прав людини. Демонстрація відмова СРСР виконувати прийняті на себе міжнародні обов'язки. Демонстрація зневага суспільної думки цивілізованого світу.
В цей же час — наперекір бажанню керівників держави — це розкриття їхнього страху перед ростом правосвідомості і правозахисної ініціативи громадян.
Члени Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод в СРСР:
Петро Григоренко, Мала Ланда, Володимир Слєпак, Наум Мейман, Елена Боннер.
Члени Української Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод:
Л. Лук'яненко, О. Мешко, О. Гейко, П. Вінс, О. Бердник, І. Кандиба.
Заяву Груп „Гельсінки“ піддержуємо:
Г. Сєрх, А. Лавут, А. Сахаров, Ю. Грини, Г. Якунін, В. Капітанчук, В. Некіпелов, Н. Комарова, З. Григоренко, О. Подрабінек, А. Ястраускас, Т. Величкова, Л. Полукотова, Н. Строкатова, В. Машкова, К. Любарський, Г. Салова, І. Данилюк, В. Бахнин, І. Жолковська, І. Валігоча Орлова, В. Турчин, Ю. Гастев.
30 червня — 2 липня 1977 р.

ПОСТІЙНИЙ ПАТРІАРШІЙ ФОНД Т-во Св. Софія — Комісія Патріаршого Фонду

подає черговий список жертводавців на Постійний Патріарший Фонд.

VII СПИСОК:

по 1,000.00 дол. — Булак А., Завицький М., д-р Олесницький М., Степеляний Б. Х., Пірський М., д-р Ярош І., д-р Гук Стефанія (500 + 500);
по 600.00 дол. — Лозинський М.;
по 500.00 дол. — Бачинський К., д-р Гнатчук М., І., Тхір М. в пам'ять бл. п. А. Тхір, Волошин Я. і М., д-р Гук М.;
по 400.00 дол. — Капітан Д.;
по 250.00 дол. — Бук А., К., Плєшкан М.;
по 200.00 дол. — Федішин Т., Б-во св. Володимира в Кер-гоиссоні, Кравчук Я.;
по 150.00 дол. — д-р Скоєнь Олена;
по 100.00 дол. — „Монах мотель“ — Угера Н., „Мігас М.“ — Домбек Г., „Адрондак парк мотель“ — Антонія І., о. Микола Старух, Печерський Тарас, Лєськів Е. М., д-р Восвідка Ярослав, Мерешак Володимир, Анастасія, Склепович О., Школьник Теодат, Кобзар Ольга, Бук Юрій, Христиня, Пелєсенький Ю. Х., Бук О.-Богуславський Б., Мартиняк С., Скоєнь Володимир, Маргошський Іван, Кліш Неонія, Руснак Мирон, Ірена, Мельник Михайло, Мельник Орест, інж. Мельник Григор, д-р Кисілевський Роман;
по 50.00 дол. — „Йорк мотель“ — Любичський В. М., „Кеті мотель“ — Шмуйла А., „Гіл оф гелпінесс“ — Діба С., „Голден санд“ — Слівка Г. Г., „Маратон Флімінго“ — Пастернак Ю., „Капрі вільдждж“ — Бойчук, „Квінсьбері мотель“ — Бойчук, „Сталін ман.“ — Комарницький Б., „Даймонд вільдждж ресорт“ — Клас, Мрешак Михайло, Омешинський Олег, Островський В. М., Шар Т. О., Березак В. К., д-р Балко Теодор, Стефанія, Геруи Семен, Лешко Т. С., Ляохр Ст., д-р Макаревич І. Н., д-р Кунаш Ігор, Гайдукевич Б. Л., Волошин П. А., Брездун В., Залєска Марія, Мрочко Михайло;
по 30.00 дол. — Захар Володимир, Пєсіо Іван, Катерина, о. Іван Мах;
по 25.00 дол. — „Фльормастер оф Глен Фолс“, „Твін Бей Вільдждж“, Безушко І., Поповський Остап, Український Американський Горожанський Клуб в Коговз, Кушнір Стефанія, Григорій, Куфєль Іван, Б-во св. ап. Петра і Павла в Коговз, Поповські О., Лєсів В., Гелємей Т., Стефанов Б., Василенко В., Чайковський І. С., Ярш А. в пам'ять бл. п. Осипа Закевича, д-р Кучмак Мирон, Лямпіка М. Л., Вітнік І., Гайдукевич Г., Лішук В., Т-во за Патріархат — Відділ у Клівленді, д-р Кришак Ярослав, Мриголодський В. Л., д-р Логаса Михайло, Ставнича Михайлина в пам'ять бл. п. Івана Ставничого.
Датками понище 25.00 дол. вплинуло 1,359.00 доларів
Загальна сума до 15 листопада 1977 77,965.93 дол.

Жертви на Патріарший Фонд можна складати на руки уповноважених збірщиків або вислати на адресу:
ST. SOPHIA RELIGIOUS ASSOCIATION — PATRIARCHAL FUND
7911 Whitewood Road
Elkins Park, Philadelphia, Pa. 19117
Всі датки на Товариство Свята Софія можна відтягати від податку.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

• АВТОМ власним або чужим
• АВТОБУСОМ
• ЛЮДЬОМ
• ЛІТАКОМ
• КОРАБЛЕМ
всюди і завжди хоронить Вас
анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

СКЛЯНКИ! СКЛЯНКИ! СКЛЯНКИ!

з українськими візорами. Паковані по 6 і 12 шт. в картоні. Вислано поштою.

(До набуття в усіх українських крамницях Америки)

DELTO EUROPA CORP.

Roman Iwanyskyj

146 First Avenue, New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 228-2266

Виставка ляльок у народній ноші

Присно було слухати, коли це слова „українські діти, українські лялі, українські танці“ повторювано багато разів перед добірною чужинською публікою в Музеї Науки і Промислу в Чикаго. А це з нагоди відкриття виставки, що її

влаштувала організація ЮНІСЕФ яка збирає фонди на едукацію бідних дітей в найбільш упосліджених країнах світу.

Головною атракцією цього горничної виставки є прекрасні ляльки в українській народній ноші — роботи Марії Гриневич. На виставці в окремих габлятах приміщено 66 ляльок (всіх пані Марія має коло 150). Тут ви побачите ляльки в народних одягах майже зі всіх областей України. Крім того в окремих шафах представлені весільні пари з Гуцульщини, Лемківщини, літньо зодягнена молода з Київщини й т.п. Окремо приміщено на тлі зимового краєвиду ляльки в зимовій ноші. Дбайливо представлені одяг дівчат, хлопців, молодіжці та старших чоловіків. Важко описати в коротких словах цілу виставку, яку так майстерно уложили пані Марія Гриневич, Софія Кавка і Сяха Струтинська — членкині 22-го Відділу США в Чикаго, за що їм належить ширше признание.

Під час офіційного відкриття 17-го листопада ц.р., на яке запрошено численних представників багатьох дипломатичних корпусів — мистецьку програму виконали українські діти: дві сестрички Таїса і Тамара Коломисць та Катя Волковець — які гарно виконали народні танки, за що їх присутні нагородили широкими оплесками.

Представник ЮНІСЕФ, що провадив програмою, офіційно представив пані Марію Гриневич як українську мисткиню. При кінці вечора присутні за перекують і кавою обмінялися думками, багато з них підходили до пані Марії і gratулювали їй за таку гарну виставку.

Для нашої громади ця виставка в Музеї Науки і Промислу ще тим важливіша, що саме в цьому самому часі в рамках „Різдва докруги Світу“ виставлені ялинки різних народів — серед них і українська ялінка, яку рік-річно прибирають членкині 22-го Відділу Союзу Українок Америки в Чикаго. В означені дні і години відбуваються Різдвяні Програми і в часі цього різдвяного сезону музей відвідує понад пів мільйона глядачів... Тому було варто потрудитись і влаштувати згадану виставку.

Виставка ляльок буде відкрита до 8-го січня 1978 року і її можна оглядати від 9:30 ранку до 4-ої по полудні, а в свята до 5:30 по полудні.

Люся Самбірська

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

УВАГА ГОСПОДИНІ!!!

НА ВИПРОДАЖ!!! Овальні і округлі ринки з накривкою (casserole). В них можна пригрівати в печі. З українським візором, по дуже низькій ЦІНІ!

DELTO EUROPA CORP.

Roman Iwanyskyj

136 i 146 First Avenue, New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 228-2266

ПОШУКУЄТЬСЯ

РОБІТНИКА/ЦЮ до ПРАЦІ

при КОМП'ЮТЕРІ в друкарні

Навчимо. Добрі умовини праці і бенєфіти.

Голоситись особисто.

SVOBODA

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1977 року кінчається з 31-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 31-го грудня 1977 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 31-го грудня 1977 р.

Головна Канцелярія УНС

Повідомлення УСЦАК

Управа УСЦАК підприймає зредувати і видавати „Альманах-Збірник подій українського тіловиховного і спортивного руху“.

В наміченому виданні (мабуть в першому, і чи не єдиному) буде зілюстрований український спортивний рух, в усіх його фазах і місцях діяння, за таким змістом: древня, княжа і козацька доби, дореволюційні часи в Україні під володінням царської Росії, події в Галичині під забором Габсбургської імперії, післяреволюційні часи в СРСР до часу 2-ої світової війни, події на Рідних Землях під забором Варшави, Праги і Бухаресту до часу 2-ої світової війни, події в „Генеральному Губернаторстві“ і Україні в роках 1939—1944, еміграційні часи в Німеччині, Австрії і Риміні, спортивне життя на землях Аргентини, Австралії, ЗСА і Канади, спортивне життя в Україні від 1945 р. по сучасні роки,

участі і успіхи українців в Олімпійських Іграх.

Працю виконано вже у 60 від., але для остаточного і кращого закінчення видання та для вірного і обширнішого навітлення подій, потрібна допомога всіх, що мали чи мають якесьбудь відношення до українського спорту.

Управа УСЦАК звертається до всіх, що могли б шляхом писання спогадів, інформацій, збірочок газетних рецензій, фотосвітлинами і т.п. сприяти вищезгаданій матеріалі на адресу: Yaroslav Choroshtil, 454 Glenlake Ave., Toronto, Ont. M6P 1G8.

Використані матеріали будуть повернені, а джерела і прізвища співпрацівників будуть виявлені у виданні.

За Управу УСЦАК:

Роман Куціль — голова

Ярослав Хоростіль — секретар

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“

На цьому місці друкуємо імена тих ВІШ. Громадян, що надали свою добровільну допомогу до передати та свою пожертву на фонд „Свободи“ та її видання: „Українського Тижневика“ і дитячого журналу „Веселка“. І подякуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 7.

І. Пілат, Соммервілл	\$15.00	М. Ступка, Асторія	3.00
Б. Волошинович, Ст. Пітерсбург	10.00	К. Бородайко, Чикаго	2.00
І. Крошківський, Дірборн Гайтс	10.00	Ю. Войчак, Боффало	2.00
В. Мельник, Торонто	10.00	М. Галькевич, Бріджпорт	2.00
П. Поліщук, Нью Йорк	10.00	В. Гамкало, Вінсдор	2.00
В. Хіраш, Провіденс	10.00	С. Гасяк, Ст. Джозеф	2.00
Д. Бобелья, Ньюарк	5.00	М. Гринич, Чикаго	2.00
Р. Бойчук, Елізабет	5.00	В. Гомішківський, Кармел	2.00
Р. Волощук, Джерзі Сіті, Н. Дж.	5.00	І. Грег, Боффало	2.00
Ю. Гвоздич, Вінніпег	5.00	М. Дзядик, Вірджінія Біч	2.00
М. Гук, Ст. Пол	5.00	В. Дзюблик, Бовлінг Грін	2.00
І. Гулей, Галліполіс	5.00	Г. Клименко, Кліфтон	2.00
А. Гумеский, Детройт	5.00	О. Кмішківський, Перу	2.00
Д-р А. Гудзак, Сиракузи	5.00	П. Когутка, Бруклін	2.00
К. Денисенко, Вашингтон	5.00	А. Королік, Говелл	2.00
Р. Дмитрів, Монреаль	5.00	М. І. Костів, Гардена	2.00
П. Іванець, Ст. Кетрінс	5.00	М. Кузла, Філадельфія	2.00
Н. Запучляк, Твін Лейкс	5.00	С. Літепло, Бруклін	2.00
Д-р А. Жугта, Севен Гіллс	5.00	О. Полатайко, Піттсбург	2.00
М. Климишин, Лонг Айланд Сіті	5.00	О. Савків, Воррен	2.00
П. Корочинський, Янгстаун	5.00	М. Семків, Чикаго	2.00
М. Коцур, Монреаль	5.00	Г. Турчак, Феніксвілл	2.00
Ю. Криль, Джерзі Сіті	5.00	П. Тютюнник, Е. Шафран	2.00
В. Купіняк, Лорейн	5.00	Форест Гіллс	2.00
Ю. Левко, Воррен	5.00	Ф. Шенюк, Нью Йорк	2.00
О. Б. Лозинський, Калгарі	5.00	П. Ярема, Нью Кестл	2.00
Б. Любачівський, Сісеро	5.00	Д. Беднарський, Ньюарк	1.00
Й. Б. Мазурек, Озон Парк	5.00	М. Білоус, Рочестер	1.00
М. Нечай, Бімсвілл	5.00	Н. Бурас, Брумал	1.00
І. Новак, Мілвокі	5.00	О. Гнатик, Ірвінгтон	1.00
М. Опришко, Детройт	5.00	А. Костів, Сакраменто	1.00
О. Оршуляк, Покіпси	5.00	М. Кошицький, Лібурі	1.00
Г. Осичка, Інвернес	5.00	Й. Лисак, Іст Гартфорд	1.00
Д-р Я. Очеретко, Брістоль	5.00	Б. Мазурек, Алрінгтон	1.00
В. Павлішин, Боффало	5.00	М. Ривак, Асторія	1.00
В. Попадюк, Чикаго	5.00	І. Таратута, Міннеаполіс	1.00
П. Рудяк, Янгстаун	5.00	І. Франко, Бронкс	1.00
С. Сандович, Нью Йорк	5.00	А. Юрченко, Елізабет	1.00
М. Северин, Бронкс	5.00		
І. Сенечко, Ангоя	5.00		
П. Соляр, Донвілл	5.00		
В. Сосяк, Форест Гіллс	5.00		
К. Стасина, Торонто	5.00		
Й. Тисовський, Чикаго	5.00		
Ю. Токий, Монреаль	5.00		
О. С. Хромиш, Мішавака	5.00		
М. Шпон, Ірі	5.00		
Ю. Штик, Лясал	5.00		
О. Ярема, Чикаго	5.00		
Я. Берестянський, Чикаго	3.00		
Ю. Бойчук, Даймонд Пойнт	3.00		
М. Гаманюк, Бруклін	3.00		
Б. Гулевич, Лос Анджелес	3.00		
Я. Дашків, Бруклін	3.00		
В. Лідик, Детройт	3.00		
І. Кузь, Пассай	3.00		
Р. Мазяк, Блумфілд Глс	3.00		
С. Мандрика, Кейневілл	3.00		
С. Мартиняк, Феніксвілл	3.00		
С. Мисюга, Вайндотте	3.00		
М. Нагайчівський, Торонто	3.00		
М. Парашак, Торонто	3.00		

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам УНСОюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСОюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСОюзу мусить замкнути рахунки та здепозувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне 30-го грудня 1977 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1977 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСОюзу заплатити вкладки, платів в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСОюзу вислати розв'язання і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у П'ЯТНИЦЮ, 30-го ГРУДНЯ 1977 року до полудня.

Звертається увага на те, що Відділи, які спізнються з присилкою вкладки, будуть подані як довжикники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 8-го СІЧНЯ 1978 р.

РОССФОРД, Огайо. Річні збори Б-ва св. Михайла 235-й Відд., о год. 2:30 по пол., в церковній залі при 139 Walnut St. Проситись всіх чл. прибути на збори. — М. Бобер, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла, 102 Відд., о год. 12:00 дня, в залі церкви св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. На порядку: вибір Управи на 1978 рік та інші важні справи. По Річних зборах відбудуться Місячні збори і вибір делегатів на 29 Конвенцію УНС. — І. Попович, предс., І. Жугта, кас., М. Бобечко, секр.

НЕДІЛЯ, 15-го СІЧНЯ 1978 р.

ЧЕСТЕР, Па. Річні збори Б-ва св. Духа 237-й Відд., о год. 11:30 ранку в залі церкви Пресв. Марії при вул. 3-й та Ворд. На порядку: звіти за минулий рік, вибір Управи на 1978 рік та делегатів на Конвенцію УНС. — М. Крика, секр.

"LAND VOICE PRODUCTION"

presents

2 UKRAINIAN LP STEREO RECORD ALBUMS:

1. Traditional Ukrainian Folk Songs and Christmas Carols by SERIY KOWALCHUK'S "BANDURA ENSEMBLE". A beautifully harmonized male choir backed by the unique Ukrainian banduras, Wilm., Del.
2. "CHOIR BOYAN", directed by ROMAN LEWYCKY. 43 voice mixed choir from Perth Amboy and Elizabeth, New Jersey parishes sing the most popular and beautiful Christmas Carols.

Records \$5.00 each plus 35¢ handling.

Send check or money order to:

SERIY KOWALCHUK 401 Philadelphia Pike Wilmington, Del.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ?

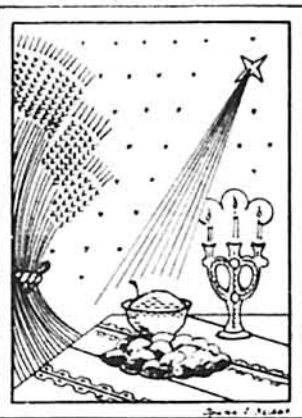
звертайтеся до УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 98 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОюзу!

ПРОВЕДІТЬ СВЯТОЧНО, РОДИННО, ВЕСЕЛО, СПОКІЙНО РІЗДВЯНІ СВЯТА на СОЮЗІВЦІ!

Веселих Свят

У суботу, 31-го грудня 1977 року ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ з новорічною програмою Новорічна вечірня тільки на замовлення ЗАБАВА при звуках оркестри „Союзівки“

У п'ятницю, 6-го січня 1978 року СВЯТА ВЕЧІРА з традиційними 12-ма стравами

Merry Christmas

Союзівка Різдвяне Меню

Союзівка Christmas Dinner

Просторова Борщ з буряками Картопляники з грибовим соусом Вареники з капустою Голубці з фаршем Вареники з картоплею Вареники з капустою Галушки з сиром Сметанна риба з хрінним соусом Різдвяний тиріс з компотом з овочів Чай-Кави

Росшоча z Boeshch with dumplings z Kachaplyanyty with mushroom sauce z Boiled carp in galatin z Holubtsi with mushrooms z Vareniky with potatoes z Vareniky with cabbage z Purne dumplings z Fillet of sole with horseradish sauce z Apple strudel z Fruit compote z Kutya (cubole wheat with honey and poppyseed)

Чай-Кави

Coffee-Tea

Замовлення плати:

Ukrainian National Association Estate

Kerhonkson, N.Y. 12446

Tel.: (914) 626-5641

Name

Address

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ У „СВОБОДИ“

Адміністрація „СВОБОДИ“ повідомляє, що йдучи назустріч загальному побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Різдвяного числа на оголошення традиційних святкових привітів і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 ца.п. через 1 шпальту	\$ 4.00
1 ца.п. через 2 шпальти	6.00
2 ца.п. через 2 шпальти	10.00
3 ца.п. через 2 шпальти	15.00
4 ца.п. через 2 шпальти	20.00
5 ца.п. через 2 шпальти	25.00
6 ца.п. через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдавніших закутках світу, куди навіряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святкового числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ

за старим стилем до 28-го ГРУДНЯ 1977 р.

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надійшли свої замовлення.

Зголошення святкових побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВЮЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"Svoboda"

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ТАРЗАН, Ч. 7878. Тарзанів плян

Як виглядає наша ситуація, Тарзане?... Не можемо вже збільшити швидкості човна! Це світло тримається нас! Ці перегони закінчатимуться ремісом, коли обом човнам забракне бензину! Не можемо чекати до того часу!... Мусимо негайно злізнути з їхніх плян!... Сповільни швидкість!